

Agghegyalja Mozaik

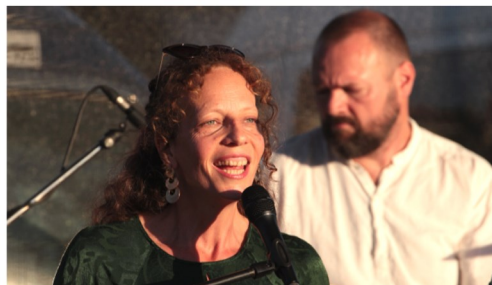
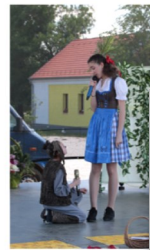
XIV. évfolyam, LXX. szám

2024. június

Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

...talán mondunk valamit...

Pünkövesd 2024 Képekben

Vezércikk

Sokat gondolkoztam, mi legyen a címe a mai írásomnak... Talán most ez a legtalálóbbr.

Annyi mindent szeretnék elmondani... Kezdem az elmúlt időszakokkal. Sokszor emlegettem már: ebben a faluban mindig történik valami, s mindig jönnek olyan emberek, akik szívesen megosztják velünk a gondolataikat, benyomásaikat, érzéseiket. Ezekben most sincs hiány. És ez jó nekünk, hiszen visszajelzéseket kapunk arról, hogy amit csinálunk, az jó!

Többször is emlegetjük a cikkekben a Hungarikum-túrát, ami a helyieken kívül sok-sok környékbelit is vonzott. A főzőversenyen is vidékiek vitték a képzeletbeli „pálmát” pedig mind a 12 csapat nagyon igyekezett. A főzőverseny is lényeges elem, de az igazán fontos ezen a rendezvényen az volt, hogy megismerjük saját magunkat és megismertessük másokkal az értékeinket. Tulajdonképpen erről szólt a Tájházban megrendezett Tájházi Találkozó rendezvény is, ahova sok idegen jött és sokfelé vitte a hírünket. A Cifraszűr pedig rendezvényeivel, fellépéseivel nemcsak a hírünket viszi, hanem hagyományainkat is hűen ápolja.

Ebben a lapszámban is bemutatjuk múltunk egy szelét: történészünk a kövesdi kincsek nyomába eredt. Aztán megtudhatjuk, hogyan csalogassuk be a méheket, hogyan lehet rovarcsalogatókat építeni. Bevallom, a cikket olvasva rákerestem a neten, mert elképzelni sem tudtam milyen lehet az a rovarcsalogató (másfélekről már hallottam, de azokba legtöbbször belepustulnak a rovarok). Csak ámultam és bámultam az ötletes csodákon. Szükségünk van a méhekre, s tudjuk jól, hogy nem elegendő csak ún. méhlegelőket „kinevezni”.

Közben azt is megtudjuk, mit csináltak a bölcsisek, merre jártak az ovisok, mi mindennel gyarapodott a tudásuk. Arról is olvashatnak, hogy az elmúlt évben 19 gyerekkel nőtt a falu lakossága, 19 új levélke került fel a lassan ligetté növekvő Életfákra. A Vándor Bölcső egy új kezdeményezés, erről is írtunk pár sort. A Zárándoklatokról most egy hosszabb összefoglaló készült, de olvashatnak arról is, miként vett/vesz részt a település a jótékonykodásban, legyen szó akár kárpátaljai területekről, akár az ország északi megyéinek szegényebb

településeiről. A Pünkövesd éppen zajlott az újság szerkesztésekor, így bár küszködve a bőség zavarával, csak egy-egy jellegzetes képpel illusztráltam, hogy ez a rendezvény is jól sikerült.

A lélek dolgairól ebben a számban sem feledkeztünk meg. Olvashatnak az új testi-lelki egészséget szolgáló közösségi központról, a vallás és tanításai iránt érdeklődők a teremtés és az evolúció közötti különbségről, de a gyalogló nagypapáról is, aki a beteg unokája miatt eredt útnak. A másság, annak az elfogadása, az érzékenyítés pedig olyan téma, amely része a mindennapi életünknek, ami mellett nem mehetünk el csak úgy, hiszen mindenkire tartozik, mert mindenki cipel valamit lelke legmélyén.

Most a legvégére hagytam a polgármesteri beszámolót, bár az újság azzal kezdődik. Az elmúlt időszakban sem volt megállás: épültek az utak, a járdák, a Pajta, a jurta, s az ovi konyhájához is megjöttek a téglák. Kész lett a művészeknek szánt öltöző és a mosdóhelyiségek is. Megállás nélkül jönnek a látogatók a Meseösvényre, a rendezvényekre... Napestig sorolhatnánk...

Nem mehetek el szó nélkül a közelgő választások mellett sem, hiszen felbolydult a falu. Ez egy kis település, csaknem 1500 lakossal, mégis – gyűttment kövesdiként – néha azt érzem, begyűrűzött az országos politika emberhez méltatlan viselkedésformája.

Emlékeznek Arany János szavaira? Emlékezzenek!

*„Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Embernek lenni mindég, minden körülményben.”*

Egy helyen élnek, egy levegőt szívnak, s ez a választásokat követően is így marad. A cél közös: tenni a faluért, a falu nyugalmáért, az élhetőbb mindennapokért.

Elköszönnék, mert nem tudom, mit hoz a holnap. A választások döntenek el, lesz-e újság, írhatok-e még Önöknek szépet és jót, vidámat és szórakoztatót, lélekemelőt és tanulságosat! Csak remélni tudom, hogy úgy döntenek, hogy az újság 70. számát (14. évét) követheti majd a többi is.

Addig is, amíg ez eldől, maradok szeretettel őszinte hívők!

FÜLÖP ZOLTÁN

POLGÁRMESTER

Sokat dolgoztunk, de megérte!

KEDVES KÖVESDIEK!

Az elmúlt 3 hónap eredményeit, próbálkozásait, eseményeit igyekszem ismét összefoglalni Önöknek. Remélem, mindenki talál benne több olyan momentumot, amely az ő vagy családja komfortérzetét növelte, vagy amely esemény résztvevőjeként megállapította, hogy „ez jól sikerült”, „jó helyen élünk”.

A múltkoriban valaki panaszkodott nekem, milyen drágán lehet telekhez jutni falunkban, de mégsem adta alább, mindenképp kövesdi telket akart, hiszen itt szinte mindent megtalál. Az a 20 millió forint körüli átlagár, amelyen manapság telkek cserélnek gazdát falunkban, valóban magas. Ebben a magas árban azonban nem csak a pénzromlás mutatkozik meg. A falu infrastruktúrája, az intézményeken át a szolgáltatások sokszínűségéig, valamint a falu lakóinak barátságos, befogadó szemlélete keresetté tette a kövesdi házakat, telkeket. Így valamennyi háztulajdonos ingatlanának értéke nőtt, úgy, hogy Kövesd jó hírének öregbítésén kívül mást tennie sem kellett! Gondoljanak csak bele! Mindannyiuk telke csaknem 20 milliót ér, nem beszélve a rajta álló házról! Az ingatlanosok szerint ez a legjobb befektetés. Míg az ország elmaradott, hátrányos régióiban pár millióért is házat vásárolhat, de nincs sem munka, sem lehetőségek, menekülnek az emberek, addig itt jobbak a feltételek, de az élet is drágább.

FEJLESZTÉSEK, ASZFALTOZÁS

Önkormányzatunk a jelen fejlesztéseivel a jövőbe is befektet: óvodánk konyhája egyre gyorsabb ütemben nő ki a földből, az agghegyi vendégház mellett elkészült a

gyönyörű jurta, az Alkotóház kertjében az új pajta, a Dózsa György utcában már hónapok óta van új járda, és a cikk írásakor épül ugyanitt az aszfaltos út. Mindezek pályázatból. Sok utánajárással, macerával, de megéri. Tavasszal önkormányzatunk megtakarításának lekötése lejárt a bankban. Mivel azt érzékeltük, hogy az építőiparban kevés a munka, drasztikusan csökkentek az árak az utépítések esetében, így mertünk belefogni a Szent László utca lakott szakaszának, valamint a Vadvirág és a Pipacs utcák aszfaltozásába. Ki kellett várnunk ezt a pillanatot, ahogy a lakók többsége is bízott bennünk, hogy amit ígértünk meglesz. Azzal sajnos nem számoltunk, hogy magas adóbevételek miatt évi 150 milliót elvonnak tőlünk és emiatt normatívára sem vagyunk jogosultak. Így mindent csak saját erőből és pályázatokból kell és tudunk megvalósítani. Persze szeretnénk mindent és mielőbb mi is megcsinálni, de mint egy családi költségvetésben „ésszel” kell kalkulálni. Köszönet a higgadtaknak és türelmeseknek!

Ahogy hála a közelmúlt húsvéti meseparkjának és a tojáskeresőnek megszervezéséért, a hagyományos májusfa állításért és a hagyományteremtő közös tájházi locsolkodásért. A Tájház tavasszal a térségi tájházak találkozójának is helyet adott. Sok elismerést kaptunk, büszkék lehettünk.

Több alkalommal egyeztettünk a Tankerület vezetésével. Sajnos és hála Istennek az iskola, óvoda, bölcsőde tele van és ez még fokozódik. Csak átmeneti segítség, de segítség az iskolának a könyvtárunk részbeni átengedése oktatási célokra. Iskolai kezdeményezésre, önkormányzati finanszírozásból megterveztettük és be is vettük az állami tulajdonú Iskola utca teljes hosszán a 30 kilométeres sebességkorlátozást. Kérjük tartsák be és fokozottan figyeljenek a gyerekekre!

Egy osztrák-magyar pályázat jóvoltából szakmai úton vettem részt tankerületi, iparkamarai szakemberekkel. A projekt célja: osztrák mintára a gyermekeket előre ráhangolni a pályaválasztásra, segíteni őket ebben. A Talent-School projektből egy kapuvári és a sopronkövesdi iskola kaphat jó ötleteket arra, hogyan fedezzük fel a „talentumok”-at, azonosítsuk a képességeket, ehhez tervben van egy-egy pályaorientációs terem kialakítása is. Az új tanévre – a Gyermekekért Alapítvánnyal közösen – ismét finanszírozzuk az állam által nem támogatott, Mozaik Kiadós tankönyveket.

SOKAN JÖTTEK

Köszönöm Horváth Krisztina oktató meghívását az iskolában megtartott III. Kövirózsa népdaléneklési és népzenei versenyre. A többi nézővel, hozzátartozóval boldogan hallgattuk azt a sok tehetséget helyből és a térségből, akik egy szebb, értékesebb világba egy helyi „Fölszállott a pávába” röptettek bennünket. Sok boldog család jelez vissza a Meseösvényünket meglátogatva az élményeiről. Érdemes volt. Ezen felbuzdulva a Cifra hídtól indulva a patak mellett, az erdő alján a valamikori Csempész utat – megyei engedéllyel – kitakaríthatjuk, bejárhatóvá, padokkal, táblákkal élvezhetővé tehetjük. Ez lesz a Hód-tanösvény, amelyen sétálva majd táblák mutatják be a hódok életét. A munkákra szeptembertől kaptunk engedélyt. Tavasszal elnyertük a Látópont címet is. Hazánkban és a határon túl, immár 101 látóponton tudják bemutatni az adott település vagy intézmény innovatív, jó példáit. Erre állami finanszírozással csoportokat is küldenek. Ez a falunknak nem csak erkölcsi, hanem anyagi hasznot is hoz.

Ezzel kapcsolatban többekkel együtt képzésen vettem részt Veszprémben, ahol egy kerekasztal beszélgetésre is felkérték. Másnap újabb kerekasztal beszélgetés szereplője lehettem. Téma: a szélenergia jogszabályi változásai, a települések konkrét tapasztalatai. A látópontos képzésen Jásd település is részt vett. Velük már barátként üdvözlöttük egymást, hiszen itt voltak a pályázatból, sikeresen megvalósított Hungarikum túránkon és főzőversenyünkön. Május közepén már Kövesdet népszerűsítettük az ő Bodza napjukon. Ők az egyedüliek az országban, akik a gyalog vagy földi bodzát (ami mérgező) kifőzik lekvárnak, pálinkának. De sok szakrális értékük is van a rajtuk áthaladó Kék-túra szépségeiről nem is beszélve.
(Folytatás a 6. oldalon)

(Folytatás az 5. oldalról)

GYARAPODÓ ÉRTÉKEINK

A szakrális értékeink is bővülnek: a Fénykereszt terveit e számunkban láthatják. A PÜNKÖVESD programhoz kapcsolódva a 9. Sopronkövesdi fafaragó tábort rendezzük meg. Kottrik Zoltán és művésztársai ígérete szerint a Meseösvény újabb szobrokkal gazdagodhat. Anyák napjához köthetően pedig már a negyedik Életfának örülhettünk. Igaz, hogy szakadó esőben, de annál nagyobb szeretettel köszönthettük a kis kövesdi jövevényeket a szüleikkel együtt. A felajánlónak köszönjük a fát, a mestereknek a kialakítást és a leveleket.

Fásítottunk is. Az óvoda és a középső bolt parkolói mellett zöldülhetnek újabb csemeték. Szélerőmű tulajdonosunk az MVM Zöldenergia Kft. – amely a magyar állam tulajdona – a foci-pálya mögött egy pályányi területet bérelt 25 évre a megtermelt szélerőenergia tárolására. A korábban megvásárolt befektetési célú terület így évente komoly bevételhez juttatja az önkormányzatot. A Homoklúk korábban szeméttel borított, majd rekultivált területéből már értékesítettünk napelempark céljára. Most pedig az egészségházból rendelőt bérlő természetgyógyászaink vásároltak ott területet, hogy egy egyedi elvonulási központot alakítsanak ki. A rendelő bérlése kapcsán megszerették Kövesdet, ahogy a kövesdiek is őket. Elismertségüket jelzi, hogy a pünkösdi szombati egynapos életmód programjaikra több mint négyszázan regisztráltak az ország minden végéből.

PÁLYÁZATOK

Kicsi, be nem jegyzett civiljeink pályázata nyert, megindulhatnak a 100 %-os támogatású, de utófinanszírozású beszerzéseik. A beszerzéshez a kölcsönt és az elszámolást önkormányzatunk biztosítja nekik. Ebből a pályázatból az Alkotóházban a székcsereket is meg tudtuk oldani. A Napnyugat Turisztika Egyesület egy színpadfedést nyert, amelynek használatával falunk is tudja csökkenteni ilyen jellegű költségeit. Három uniós pályázatot nyújtottunk be programokra. Sajnos, a magtár felújítására benyújtott pályázatunk nem nyert. A tervek készen állnak, várjuk az újabb lehetőséget, hogy egy nagy zárt, téliesített rendezvényteret alakíthassunk ki. De nyert a szlovák-magyar Interreg pályázat, amelyből óvodás és iskolás nyári tábort, valamint a Gasztropiknikunkra 50 fő fogadását, ellátását és fellépőket finanszírozhatjuk. Örömmel tapasztalom, hogy a Liliom-tónál telepített ping-pong asztal jó ötlet volt, mert a játékot szeretők már többször sorba álltak egy-egy új meccsre.

Talán ennyi történt az elmúlt időszakban.

Ez volt ennek az ötéves ciklusnak az utolsó polgármesteri beszámolója. Szeretném folytatni Önökkel, Önökért, de csakis főállásban, hiszen ez a feladat egész embert kíván. Köszönöm az eddigi bizalmukat. Amennyiben úgy döntenek június 9-én, akkor továbbra is találkozunk még e lap hasábjain.

Minden jót kívánok Önöknek!

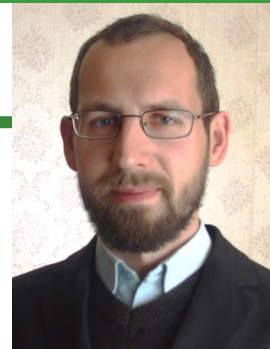
FŐZŐVERSENY, AZAZ KIFŐZTÉK, HOGY MIT FŐZNEK

Bár inkább pulóveres nap volt, ez mégsem gátolta meg azokat a lelkes csapatokat, amelyek főzőtudásukat akarták összemérni azon a napon. Szám szerint 12. Népszerű volt a főzőverseny, hiszen nem csupán a sopronkövesdiek jeleskedtek a tűznél, hanem a környező települések is indítottak csapatokat, nyilván azal a kettős céllal, hogy finomat főzzenek és azal el is vigyék a győztesnek járó serleget. A zsűri elnöke Véghegyi Józsi volt (bocsánat, mindenki csak így ismeri a faluban) az a szakács, aki már elhozott néhány „pálmát” Sopronkövesdnek. – *Első sorban nagyon megtisztelőnek éreztem ezt a titulust. Jó érzéssel töltött el, hogy ennyi embert összekovácsolt ez a verseny. A sürgés-forgás, az összefogás ereje látszott minden csapatban. Mindenki igyekezett kihozni saját főzési tudásából a maximumot. Jó volt a hely és tökéletes az idő. Sok vendéget vonz a rendezvényparkunk. Egyre több család látogat el a falunkba a rendezvényeinkre. Továbbra is tartanunk kell ezeket a színvonalas eseményeket, amelyek csapatot építenek és kapcsolatokat javítanak* – fogalmazta meg a véleményét Véghegyi Józsi, a zsűri elnöke.

KELEMEN DÁVID

TÖRTÉNÉS

Kövesdi kincsek nyomában

A Tér–Trend Kft. által készített örökségvédelmi hatástanulmány szerint 2017 márciusában tizenhat – fokozott vagy kiemelt régészeti védelem alatt nem álló – régészeti lelőhelyet tartottak nyilván Sopronkövesden, és számoltak újabb lelőhelyek előkerülésével. A lelőhelyeken a népvándorlás korát leszámítva minden nagyobb régészeti korszak (őskor, újkőkor, bronzkor, római kor, középkor, késő középkor) emlékanyaga megtalálható. Legnagyobb részük hajdani telepek, települések emlékanyagát őrzi. A település határában a régészeti lelőhelyek túlnyomó többsége a Kardos-ér folyását két oldalról kísérő völgyoldalakon, vagy alacsonyabb dombtetőkön található. Mivel ezeken a területeken a jövőben további régészeti lelőhelyek előkerülése feltételezhető, a patak medrét két oldalról kísérő területek régészeti érdekű területnek tekintendők. A község beépített területén pedig elsősorban középkori településmaradványok előkerülésére lehet számítani. Az egyik legnagyobb lelőhely a Homokbánya és a rekultivált szeméttelép területén helyezkedik el. A Homokbánya területén már 1911-ben találtak egy ismeretlen korú érmet, amelyet a Soproni Múzeumnak adományoztak. Nováki Gyula régész 1959 nyarán egy bronzkori urnát tárt fel, és orsógombok és edénytöredékek is előkerültek a „Homoklik” területéről. Az urna korát 3500 évesre becsülték. A Soproni Múzeum nyilvántartása szerint 1923-ban „közelebbi helymegjelölés nélkül” sok kőszekőzt adományoztak Sopronkövesdről, és egy ún. gúlakő is a múzeum tulajdonába került. Az ekkor felújított múzeum új kiállításán is bemutatják a „csinos leletgyűjteményt”, amelyet Brázay Kálmánné ajándékozott Kövesdről. A másik fontosabb lelőhely a község északnyugati szélén, a Kardos-ér és a belterület közötti szántóterületen található, és részben érinti a Dózsa György utca és a Jókai Mór utca északi végén zajló lakóterület-fejlesztést. A múzeum munkatársai 2010 júliusában a település északnyugati szélén, közvetlenül a kertek alatt futó földút megerősítését célzó alapozást megelőzően végeztek leletmentést.

A szomszédos, ekkor kukoricával beültetett területen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal adatbázisából ismert nagyobb kiterjedésű régészeti lelőhely terül el, amelyről őskőkori (kb. nyolcezer évvel ezelőtti) településre utaló kerámatöredékek és csiszolt kőszekők ismertek. Az örökségvédelmi hatástanulmány hangsúlyozza, hogy a középkori falu maradványai elsősorban a templom környékén keresendők.

Az 1800-as évek elején, valószínűleg a templomépítéssel kapcsolatos földmunka következtében egy földbe rejtett, XV. századi gótikus kelyhet találtak. Hogy mikor és milyen körülmények között ásták el, arról nem tudósítanak a források, csak valószínűsíteni lehet, hogy az 1683-as török átvonulás, a kuruc-labanc harcok vagy más hadi esemény elől menekítették a kegytárgyat, de megfeledkeztek róla. Nem sokkal később a műgyűjtő Ocskay Ferenc pinnyei földesúr szerezte meg, majd 1847-ben a soproni iparkiallításon is bemutatta. Később a pinnyei templomnak adományozta. Száz év múltán, 1955-ben a Soproni Múzeum vásárolta meg. A kehely talpa már nem az eredeti, a XIX. században sima, kerek réztalppal egészítették ki. Felső részén gót betűs körirat olvasható: „Ave Maria Gratia Plena” (Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes).

Egy másik, XVII. századi kincslelet is említést érdemel, amely 1884 novemberében szintén a településen került elő. Az Oedenburger Zeitung rövid tudósítása szerint Gráczol Ferenc kövesdi földműves szőlőskertjében a földben elrejtett száz darab, 1678-ból származó ezüstpénzt talált, majd bejelentést tett a hatóságoknál. Paur Iván, a vármegyei régészeti mozgalom atyja, a soproni múzeum megalapozója a következőket írta beszámolójában: „Nem oly régi a Kövesdi ezüst éremlelet, mert ez kizárólag I. Lipót kisebb-nagyobb ezüst pénzeiből, tulnyomólag XV. és VI. krajczárosaiból áll, számra vagy 140 darab; emeli értékét a leletnek, hogy az egyes darabok mind igen jól vannak megtartva. A tulajdonosnak a belső értéken fölül egy 1/3 rész ígértetvén egy amateur által, a találó ily árért nem volt hajlandó megválni vélt kincsétől.”

A lelet további sorsát nem ismerjük.

Forrás: Az összefoglalás a szerző készülő községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség. A kép forrása: Sopron és környéke műemlékei II. Írták: CSATKAI Endre–DERCSÉNYI Dezső–ENTZ Géza–GERŐ László–HÉJJ Miklós–MOLLAY Károly–RADNÓTI Aladár. Akadémiai Kiadó, Bp., 1956. 581.

Hagyomány, érték, örökség

*„Magyar házban a vendéget szeretettel várják,
pirosra sült friss cipóval szívesen kínálják.
Ha nincs cipó, ha nincs kalács, mit tehet az ember,
köszönti a vendégeket meleg szeretettel.”*

Szól a kedves vendégváró versike, amely egyszerű szavaival egy pillanat alatt boldogságot csal az ember szívébe. Legfőképpen akkor, ha vendégként érkezve, meg is éli mindennek a hangulatát.

Tavaszi programjainkon. jó házigazdaként. mi is ezen igyekeztünk és a hozzánk ellátogatók számára a terített asztalon kívül gondoskodtunk kellemes és hasznos időtöltésről is. Tájházunk 3 alkalommal, különböző kulturális program kapcsán nyitotta meg kapuját. Az érkező vendégek nemcsak életkorban, érdeklődési körben, de szándékukban is, más-más miatt látogattak el hozzánk.

TÁJHÁZI TALÁLKOZÓ

Március végén a népi kultúrát éltető szakemberek számára a tudásmegosztás volt a cél. Településünk regionális tájháztalálkozó színhelye lehetett, ahol megjelentek a dunántúli térség helytörténeti gyűjteményeit fenntartó és működtető szakemberek. Mindezt a Tájházak Országos Szövetsége koordinálta, amelynek 2021 óta mi is a tagjai vagyunk. Előadóink között üdvözölhettük Noszvajról a szövetség ügyvezető elnökét és több elnökségi tagját, valamint a Vasvár Népfőiskola, a Savaria Múzeum és a Vasi Skanzen, a nemescsói Tézsula Egyesület Helytörténeti gyűjteményének vezetőjét, valamint az osztkői Hegypásztor Kör programkoordinátorát. Az összejövetelre számos tájházati működtető kolléga, néprajzos szakember regisztrált, akik elhivatottak a tárgyi és

szellemi kultúra őrzésében és éltetésében. Bizonyára a választott téma aktualitása késztetett mindenkit az aktív részvételre, hisz a „Tájházak a közösségért – Közösségek a tájházakért” cím foglalta keretbe a nap programját. Jó gyakorlatok bemutatásával, tapasztalatok megosztásával segítettük egymás további munkáját, kapcsolatokat erősítettünk és új ismeretségeket kötöttünk. Az ebédidőben szervezett faluséta alkalmával közvetlenebb formában folyt közöttünk a beszélgetés. Településünk bemutatása nagy elismerést váltott ki a résztvevők körében. Méltatták a rendezett utcaképet, az infrastruktúrát és elhivatott emberi hozzáállást. Mindezt csak fokozta bennük Tájházunk igényesen kialakított környezete és tárgyi berendezése.

A délutáni programban miénk volt a lehetőség a további bemutatkozásra. Csatlakozva a találkozó témájához, előadásunk közösségi összefogásról, közösségi célokról szólt. Közösségeink meghatározó jelenlétéről tudtunk beszámolni a kezdetektől, egészen napjainkig. Hiszen nemcsak a település tárgyi, de szellemi örökségét is őrizzük, helyi szokásokat, táncokat, népdalokat, mondákat éltetünk. Múzeumpedagógiai, irodalmi, zenés-táncos, kézműves, környezettudatos foglalkozásokat tartunk gyermekeknek, felnőtteknek. Mindezzel egyben érdeklődést keltünk a népi életvitel, eszközök, régi foglalkozások iránt. Családi hagyatékok befogadásával, helytörténeti és ismeretterjesztő előadásokkal a helyi identitást erősítjük. Tesszük mindezt 2018 óta, egészen napjainkig a falu közösségéért, néprajzos szakember irányítása nélkül. A bemutatott fotósorozat kapcsán mi saját magunk is elcsodálkoztunk, hogy mennyi minden történt az önkormányzat által megvásárolt és felújított porta megnyitása óta.

Igazi közösségi szintérré tettük, ahol a kisebb közösségek sokat tesznek a nagy közösség szellemi örökségéért. A záró kerekasztal-beszélgetés során, némi kalács és cipó mellett szó esett a tervekről és a lehetőségekről is. Külön öröm volt számunkra, hogy e szakmai nap moderátora az a fiatal építész és tájházszövetségi tag volt, aki a tájháznak szánt épület felújításában is közreműködött. Elismerésnek vehetjük azt is, hogy a terveink között megfogalmazott tájházi foglalkoztató helyiségnek a padlástérben való kialakításában is felajánlotta a közreműködését. Azon a márciusi napon, egy újabb közösség, elismert részévé váltunk.

VIZESVÖDÖR ÉS LOCSOLÓVERS

Második alkalommal húsvét hétfőn, a locsolkodni vágyók és az arra bámészkodók népesítették be a Tájház udvarát. Szórakozni, népi hagyományokkal ismerkedni jöttek. Bár az akkor érkező vendégeket, a Cifraszúr néptánc együttes fogadta szeretettel, mégis írnék erről az eseményről is pár személyes gondolatot. Hiszen leánykorom emlékeit idézve éltem együtt a készülődés örömét, a sikítózás boldog pillanatait, miközben a hidegvíz loccsan a leányok nyakába. De már felnőttfejjel csodálkoztam rá e népi hagyomány hű megjelenítésére. Elismerésem mindenért, a helyszín berendezéséért, a ruházatért, a locsolóversért, a vizesvödörért. És természetesen a már korábban említett szíves vendéglátásért is. Az egyesület tagjai nemcsak a falubelieknek, de távoli országból érkezett vendégeiknek is teljes hitelességgel mutatták be e kulturális örökségünket és a magyar virtus ünnepi formáját.

HUNGARICUM-TÚRA

Május 1-én a pályázati forrásból finanszírozott Hungaricum-túra is érintette a portát, 60 lelkes versenyző népesítette be Tájházunk pajtáját. Ismeretszerzés és versengés volt a céljuk. Archiv kép és hanganyag segítségével a magyar tánc ház mozgalommal ismerkedtek, a helyi együttes táncoktatójának jóvoltából.

A résztvevő helyi csapatok mellé más környékbeli és azon is túli településekről érkeztek a versenyzők. Bár zsűrosbödön ülőkék szolgálták csak a kényelmet és terített asztal sem volt, mégis csupa pozitív elismerést kapott ez a tájházi alkalom is.

Beszámolóm végére engedtessek meg, hogy ki kívánczok belőlem valami. Ami jó és kellemes az emberi léleknek, mindannyiunkénak. Hiszen részei vagyunk valaminek, amit úgy hívnak Sopronkövesd. Mert bár lehet, hogy nekünk ez már természetes, hiszen megszoktuk, hogy itt minden van és minden jól működik, a kívül állók még mindig ámulattal figyelnek fel ránk és méltatnak bennünket. Mert itt nálunk a jó cél érdekében összefogás van és eredmény.

Köszönet a sok cipóért, kalácsért, a jó szívért és elhivatottságért, az önzetlenségért.

Köszönet, mindazoknak, akik a kezdetektől időt, energiát, áldoznak mindazért, hogy közösségekben éltessek szellemi és tárgyi értékeinket.

Éljük meg a közösségi élményt örömmel és jó érzettel. Mert mi mindannyian, fenntartók, rendezők, résztvevők, civilek és szakmabeliek, táncosok és hagyományörzők, azon munkálkodunk, hogy értéket teremtsünk és hagyományozzunk az utódainkra.

Éljünk közösségeinkkel együtt Sopronkövesden!

És tudatosítsuk magunkban a következőket: hagyomány, érték, örökség.

Sopronkövesd a Művészetek völgyében

KEDVES VÖLGLAKÓK! VÖLGLÁTOGATÓK!

Szeretettel köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy kezükbe került faluújságunk 70. száma. Sopronkövesd egy alig 1500 lelkes, fejlődő település az osztrák határ mellett, Soprontól 20 kilométerre. Büszkék vagyunk arra, hogy a 33. Művészetek Völgyében, Taliándörögdön, az Ősök Házában, Szőke András felkérésére, 10 napon keresztül Sopronkövesd mutatkozhat be.

Házigazdaként, továbbra is szeretnénk az Ősök háza szellemiségét, méltóságát megtartani, jóhíret öregbiteni. Szeretnénk olyan programokat kínálni, amelyek alatt megfelelkeznek az időről. Bizom benne, hogy betérnek és a 10 nap során vissza-vissza térnek hozzánk! Remélem, hogy a meghitt, értékes programok felkeltik érdeklődésüket és arra készítetik Önöket, hogy személyesen is ellátogassanak Sopronkövesdre.

Köszönet a Kövesdieknek és a falunkért Tenni akaróknak, hogy segítségükkel bemutatkozhatunk itt és megmutathatjuk kis közösségünk erejét. Invitálom falunk lakóit is, hogy látogassanak el a Völgybe, nézzenek be hozzánk és legyenek büszkék idegenben is szeretett falujukra!

Találkozzunk és örüljünk egymásnak Taliándörögdön 2024. július 19–28. között !

Fülöp Zoltán polgármester

(A teljes program az újság 22. oldalán olvasható!)

Rovarcsalogató

A kertünk számtalan féle lehet, kialakítását befolyásolja, az ízlésünk az, hogy mire kívánjuk használni, hogy milyenben érezzük igazán jól magunkat. Mert az egyedi kert attól lesz igazán tökéletes, hogy jól érezzük magunkat benne, hogy egy fárasztó nap után jóleső érzés végignézni rajta, sétálni benne egyet, vagy csak leülni egy fa alá, és élvezni a környezet nyújtotta idilt vagy egy jó könyvet.

Ha pedig a kertünkben nem csak mi érezzük magunkat jól, hanem sikerül egy olyan életközösséget létrehozni, ahol a madarak, a rovarok a sünök és a gyíkok is otthonra találnak, akkor a kertünk szinte természetes. Ez nem azt jelenti, hogy elhanyagolt legyen, csupán azt, hogy azokra az élőlényekre is gondolunk, akik ott élnek a környezetünkben, és rengeteget tesznek értünk és a növényeinkért.

A vadon élő méhek állományának csökkenése a legutóbbi évtizedekben drasztikussá vált, ami óriási veszélyt jelent a növénytermesztés jövőjére nézve. Sajnos a negatív környezeti hatások, a növényvédő szerek, az egyre kevesebb méhlegelő, mind hozzájárul a méhek számának csökkenéséhez! Nem szabad elfelejtenünk, hogy jelenlétük életbevágóan fontos számunkra, hiszen a legújabb elemzések szerint az emberiség élelmiszer termelésének mintegy harmada függ a rovarok beporzó tevékenységétől, amiben a legnagyobb szerepet a méhek vállalják.

Ahhoz, hogy kertünk rovarbarát legyen, telepítsünk darázsgarázt. Rengeteg féle változatban készen is megvehetjük, de akár mi magunk is barkácsolhatunk! Ehhez nem is kell más, mint egy kis nádszövet. Tekerjük fel szorosan, majd kössük össze. Vágjunk le belőle egy 30-40 centis darabot, ügyelve

arra, hogy a nádszálak könnyen átjárhatóak legyenek. Tökéletes megoldás az is, ha egy fadarabba 2-10 milliméteres lyukakat fúrunk, egymástól pár centiméteres távolságra, ahová szintén könnyen be tudnak költözni a ízeltlábú dolgozóink.

A darázsgarázt esőtől védett helyen helyezük el, úgy, hogy a napsütés is érje!

Vannak olyan növények, amelyek igazi rovarmágnesként működnek. A méhek által nagyon kedvelt a levendula, a zsálya, az illatos macskamenta, bazsalikom, a vörös méhbalzsam, a sáfrány, a kasvirág, a szellőrózsa, a tátika, a napraforgó, a gyűszűvirág, a lilaakác, az orgona és a mézontófü is. A pillangók ezeken kívül nagyon kedvelik a nyáriorgonát, a sétányrózsát, a bugás lángvirágot, a rézvirágot és a bíbor kasvirágot.

Ezek rengeteg virággal nem csupán üde színfoltjai lesznek a kertünknek, hanem táplálékot, búvóhelyet is biztosítanak a hasznos rovaroknak, akik ezt bőséges beporzással hálálják meg. A beporzó rovarok, mint például a méhek, dongók, pillangók, de még a különböző lepkék, bogarak, zengőlegyek és darászfélék is komoly munkát végeznek. Fáradhatatlanul gondoskodnak növényeink megtermékenyítéséről, amely nélkülözhetetlen a virágzás utáni terméskötődéshez; ténykedésük összességében pedig egészséges, sokszínű, változatos ökoszisztémát eredményez.

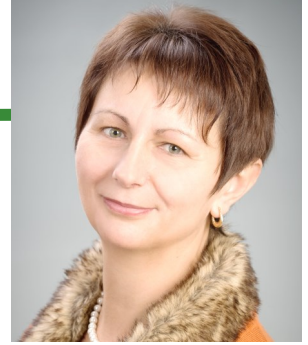

Forrás: Peter Sowa - A Biokertészkedés elvei, módszerei, irányzatai; Dr. Péntes Béla Kertészeti növénykörtan Egyetemi jegyzet; Ruff János a méhészet könyve; www.agroinform.hu; www.agrarszektor.hu

VIRÁGH IMRÉNÉ KATI

VÉDŐNŐ

Életfa - gyarapodó Sopronkövesd

Anyák napja közeledtével idén is felkerültek a 2023-ban született gyermekek neveit tartalmazó levelek a sopronkövesdi Életfára. A kerámia levelek egy újonnan állított, immár negyedik fára kerültek. Így már egy „Életfa-liget” van kialakulóban az óvoda és a bölcsőde közötti téren. Idén 19 levéllel lombosodott a fa, ennyi 2023-ban született kisgyermek él Sopronkövesden. Őket és családjaikat köszöntöttük az ünnepségen, amit az idén sajnos az esős időjárás miatt csak a rendezvényparkban tudtunk megtartani. A műsorban közreműködtek az óvodások és a Kövirózsa Kulturális Egyesület citerásai és népdalénekesei, valamint Tóth Zsuzsa versmondó. Fülöp Zoltán a település polgármestere is köszöntötte az ünnepeket, megköszönte a kövesdieknek, hogy itt maradtak, és a betelepülőknek, hogy ezt a falut választották lakhelyül, itt alapítottak családot.

A gyerekek idén is emléklapot kaptak, hogy ha sok év múlva máshova sodorja is őket az élet, akkor se feledjék, sopronkövesdi polgárnak születtek, itt van a szülőföldjük, szülőfalujuk.

Köszöntjük őket sok szeretettel, kívánunk nekik boldog gyermekéveket, családjaiknak sok örömet, boldogságot, felnevelésükhöz erőt, egészséget!

Idén Életfa levelet kapott: **Csigó Blanka, Kiffovits Anna Luisa, Tóth Lili, Kovács Marcell, Kelemen Léna, Horváth Dominik Mátyás, Horváth András, Véghelyi**

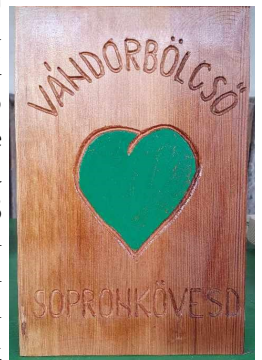
Liána, Csuka Diána, Varga Medox, Típpan Leticia Eleonóra, Farkis Dominik, Éger Domonkos, Molnár Benett, Szilágyi Milla, Kondákor Artúr, Nagy Szabolcs Ákos, Pinezits Emili, Fejes Vilmos Marcell.

ÚTJÁRA INDULT A VÁNDOR BÖLCSŐ!

Az anyák napi ünnepségen egy új kezdeményezésként jelképesen útjára indítottuk a Sopronkövesdi Vándor Bölcsőt. Egy nagyon szép fa bölcsőt Nagy Csaba és felesége Nagyné Major Zsuzsa ajánlott fel a közösségnek. A tervek szerint 4–5 hónapig maradna egy-egy családnál, újszülött kortól kb. 4–5 hónapos korig, amíg a kicsi ki nem nővi, utána tovább kerül egy másik családhoz, ahol éppen babát várnak. Kottrik Zoltán faragó készített egy zöld szíves táblácskát, amelyet a bölcsőre rögzített. Az első lakója a Kardos család májusban született kisgyermeké lett, októbertől pedig várják már egy következő családhoz.

Bizunk benne, hogy folyamatosan használatban lesz és évtizedek múlva sok Kövesdi mondhatja el, hogy Zöld szíves bölcsőben ringatták.

(A bölcső használatára a védőnőnél lehet jelentkezni.)

„Szeretet. Anyai szeretet”

„Május, május az idő csodaszép,
nézd csak nézd csak fenn az ég csupa kék...”

Az ég kék, a fű zöld, a fák tele vannak virágokkal. A virágos kertekben nyílik a pünkösdi rózsa, a réteken virágozik a pipacs. Minden-minden csupa virág...Itt a tavasz, a jó idő. A legutóbbi cikkünkben arról számoltam be, hogy téltemetésre készülünk...talán mondhatom, hogy jól sikerült.

S hogy mi minden történt az elmúlt pár hónap alatt az óvodában? Voltak jeles napjaink, ünnepeink, s ismét sok-sok élménnyel gazdagodtak gyermekeink. Februárban egészséghetet tartottunk, s ennek keretében rengeteg új és hasznos információval ismertettük meg a gyermekeket. Az egészséges életmód témakörén belül akár az egészséges táplálkozás, a mozgás fontossága, a magunk és környezetünk tisztasága is helyet kapott.

A palacsinta világnapján megkóstoltuk az isteni finom zöldséges palacsintát, na de persze azért jutott hely a pocakokban a lekvárosnak is...Aztán, hogy a mozgás se maradjon el, mi is megtettük szokásos Téltemető túránkat az Agghegybe. Hogy egyéb módon is törődjünk egészségünkkel, ellátogattunk a helyi fogorvosi rendelőbe, ahol Fekete Judit doktornő beszélt az ovisoknak a fogápolás fontosságáról. A bátrabbak kipróbálhatták a fogorvosi széket, sőt az egyéb eszközökkel is egészen közelről megismerkedhettek.

TOJÁSFA ÉS A NYUSZIK

Márciusban a nemzeti ünnepen túl megemlékeztünk a Víz világnapjáról, feldíszítettük és körbe táncoltuk a tojásfát, de azért mégis a nyuszi várás volt a legizgalma-

sabb. Izgatottan kerestük a csomagokat az előkertben, az udvaron, de még a Lurkó ligetben is. A munkából mindenki kivette a részét. Addig abba sem hagytuk a keresgélést, míg mindenkinek nem találtunk ajándékot...így aztán senki nem ment haza üres kézzel.

MESÉS DÉLELŐTT

Áprilisban megemlékeztünk a Költészet napjáról. A környékbeli óvodák részvételével most már hetedik alkalommal rendeztük meg az ún. *Mesés délelőttöt*. Ilyenkor vendég óvodák érkeznek hozzánk, és a meghívásért „cserébe” hoznak nekünk ajándékba egy-egy mesét. Persze mi sem maradunk adósok, hisz a helybeli ovisok is előrukkolnak egy-egy meseelőadással.

Másik jeles napunk ebben a hónapban a Föld napja volt. Ez a téma is sok új érdekességet tartogatott a gyermekek számára: a világűr, a bolygókkal való ismerkedés, Földünk megóvása, a környezetvédelem, a szelektív hulladékgyűjtés, mind-mind napirendre került, természetesen az ő szintjüknek megfelelően. A fiúk különösen kedvelik ezt a témakört, és vannak gyermekek, akik meglepően sok információval is rendelkeznek e téren.

Aztán még áprilisban zajlott az óvodai beiratkozás. Előtte „ovi kóstolót” tartottunk, ezzel is segítve a szülők óvodaválasztását. Ilyenkor lehetőséget adunk arra, hogy az óvodakezdés előtt álló családok bejöjjenek, benézzenek mindhárom csoportba, megismerjék magát az óvodai életet, beszélgethetnek az óvo nénikkel, miközben gyermekük is ismerkedik a környezettel, játékokkal, társakkal. Eddig 31 gyerek „jelentkezett az óvodánkba, s még most zajlik az egyeztetés a fenntartóval arról, hogy hány gyermeket tudunk felvenni.

AKI FOGJA A KEZED

S már májusnál járunk, amikor is megtartottuk az egyik legszebb ünnepet, az anyák napját. Mintha a gyerekek is éreznék, hogy ez az ünnep kicsit más, mint a többi... talán erre készülnek a leglelkesebben, a legtökzatosabban... s hogy miért? Mert hiába kicsik, ők is érzik, tudják, ismerik.

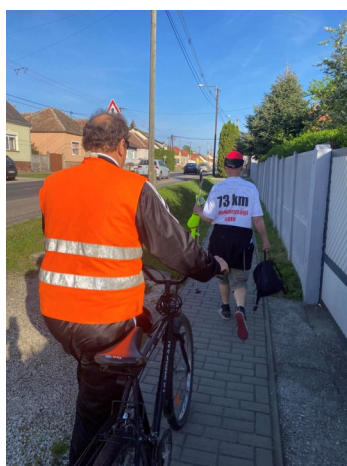
„Szeretet. Anyai szeretet. Anya, aki ezt az érzést minden más érzésnél fontosabbnak tartja. Aki minden felelősségérzetével megteremti az élet lehetőségét, ha eldönti, hogy világra hoz. Anya, aki megvéd minden bajtól, aki megtanít enni, járni, beszélni, nem csak nézni, de látni is, megérteni az embereket, megismerni a világot, a múltat és a jelent is, és megtanít védekezni a bajok ellen... És rátalálni az útra, amelyen érdemes elindulnod, és talán végigmenned is. Aki a te sikeredet a magáénak is érzi, és boldoggá teszi. Aki fogja a kezéd, aki veled megy mindenhová, amíg kell, de mikor eljön az idő - ha fájó szívvel is -, el tudja engedni, hogy a magad útját járd.” /Halász Judit /

Lapzárta után kaptunk egy meglepetést, amit még szeretnénk megköszönni! LOBKOWICZ SZÉCHÉNYI ZSUZSANNA anyagi támogatással, 100 000 Ft-tal segítette intézményünket.

Nagyon szépen köszönjük a felajánlást!

A következő lapszámban az összeg felhasználásáról is beszámolunk."

GYALOGOSAN AZ ÉLETÉRT - A SÉRÜLT GYERMEKEKÉRT

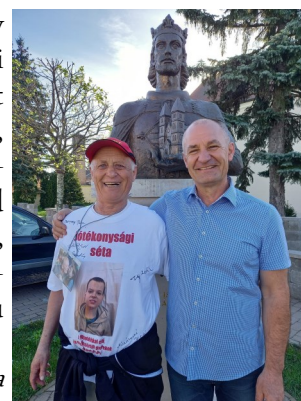
ahol csak tudtunk, ők is ezen a településen élnek, nem messze tőlünk. Idén a már 17 éves unokánk bentlakásos intézetbe került, Polgárdiba, én pedig úgy döntöttem, gyalogosan bejárom azokat a településeket, ahová hordtuk a gyereket. A gyalogtúra útvonala Lövő–Sopronkövesd–Nagycenk–Kópháza és Sopron volt, ott egészen a Brennbergig elmentem. Így a tervezett 73 km

Akár egészségmegőrző sétának is gondolhatnánk a lövői „gyalogló” csaknem 90 kilométeres túráját. A 73 éves Balogh Sándort az egészséges életmód és a születésnapja mellett nemesebb cél vitte erre a hosszú gyalogtúrára, a 73. születésnap már csak ráadás volt. – Van egy sérült unokám, akit 17 évig közösen neveltünk az édesanyjával, besegítettünk,

helyett csaknem 90 km-t gyalogoltam oda-vissza – mondta Balogh Sándor.

Az idős gyalogló nemes célt tűzött ki maga elé. Végiglátogatta azokat az intézményeket (óvodát, iskolát), ahová az unokája korábban járt. Mindenkiel elbeszélgetett, út közben az egyes települések polgármestereit is megkereste. Tette ezt az összes valamilyen problémával küszködő sérült gyermekért. S közben adományokat gyűjtött, amelyekkel az intézeteket segítette. Az úton vagy annak egy szakaszán bárki elkísérhette, a nemes célért gyalogolhatott vele pár lépést, de akár kilométereket is. Lövőn sokan elkísérték egy rövid szakaszon, a település határáig, és Sopronkövesd polgármestere is elgyalogolt vele a falu egyik végétől a másikig.

(Balogh Sándor telefonszáma a szerkesztőségben elérhető)

KEDVES SOPRONKÖVESDI ÉS KÖRNYÉKBELI GYEREKEK ÉS SZÜLÖK!

A Sopronkövesdi Labdarúgó Club focitábort szervez sopronkövesdi focipályán **2024. június 24-28. között**. A táborban résztvevő gyerekek a napközbeni innivaló (szörp, víz) mellett tízórait, ebédet és uzsonnát kapnak. A meleg ebédre a Fehér csárda gondoskodik. A táborba naponta reggel 9 órától várjuk a gyerekeket, a napi foglalkozások délután 16 óráig tartanak. **A tábor költsége: 20 000 Ft.**

Mindenkit várunk sok szeretettel!

Jelentkezni a +36 30 267 1674-es telefonszámon lehet.

Túl a tilalmakon...

A nagybőjti időszakban tilos volt a lakodalom, bál, mulatság, így ebben az időszakban táncsoportunk sem szervezett ilyen alkalmakat. Azonban húsvétra készülve húsvétváró barkácsolásra hívtuk az érdeklődőket. Ezen az alkalmon hímes tojást készíthettek kicsik és nagyok karcolással, viaszolással, de filcből és só-liszt gyurmából is készültek alkotások.

Szerettük volna, ha minél többen megismerik a tojás díszítésének ezeket a technikáit és később esetleg otthon is ki tudnák próbálni. Ehhez segítségképpen tojásírókat is készítettünk. „A hímes tojás ősi termékenység szimbólum. A keresztényen vallásban a feltámadó Krisztust jelképezi.” (Tátrai-Karácsony 1997, 105.o) A húsvéti hímes tojásokat a nagyobb lányok készítették locsolóiknak, vagy a keresztszülők adták keresztyermeküknek. Az elkészült húsvéti tojásokat húsvéthétfőn adták a lányok locsolóiknak. Az idén először mi is lo-

csolkodásra hívtuk az érdeklődőket a Tájházba. Szerettük volna, ha ezt a hagyományt is minél több ember átélhetné, éltetné. Locsoláskor régen a lányokat vízzel öntözték meg, mert a víznek termékenységvarázsló, tisztító erőt tulajdonítottak. A keresztényeknek „eredete részint keresztelésre, részint arra a legendára utal, amely szerint a Jézus feltámadását hirdető jeruzsálemi asszonyokat locsolással akarták a zsidók elhallgattani, illetve a Jézus sírját őrző katonák vízzel öntötték le a feltámadás híretét vivő asszonyokat.” Tátrai-Karácsony 1997, 101.o)

Ezen alkalommal a táncsoport is vödörrel és vízzel készült a locsoláshoz. Az elhangzott locsolóvers után először a kislányokat, majd meglepetésükre a látogatókat locsolták meg a fiúk, férfiak egy kis vízzel. Ezután a táncsoport női tagjai kaptak vödörrel a vízből, hogy el ne hervadjanak. (Folytatás a 15. oldalon)

(Folytatás 14. oldalról)

Egy kis meglepetést is láthattak az ide látogatók, hisz a falunkban lévő thajföldi cserediák lányt locsolták meg egy kicsit később soproni diákok és egy olasz cserediák.

Április 30-án a korábbi évekhez hasonlóan felállítottuk a falu májusfáját. Köszönet ezúton is a résztvevőknek, segítőknek! Jó volt látni a sok családot, hogy együtt voltak velünk ezen az alkalmon is! A májusfa a szerelem és a természet újjászületésének is a szimbóluma. A fa felszalagozása, felállítása után a gyermekekkel, felnőttekkel táncoltunk a fa körül. Este az Alkotóházban kezdődött a táncházunk, ahol 4 táncsoport tagjai táncoltak együtt.

Május 1-jén először a Hungarikum túrán résztvevőknek beszéltünk a táncházmozgalomról és a cifraszúrról,

mint ruhadarabról, majd közösen főztük meg a vadvörköltünket a főzőversenyen. A program keretében szervezett családi táncházban is táncoltunk a kicsikkel és egy örömtáncossal igyekeztünk megmutatni a résztvevőknek, hogy egy kis tánctudással is már lehet néptáncolni.

Ezúton biztatunk minden érdeklődőt, hogy csatlakozzon hozzánk, vegyen részt programjainkon, táncházainkon, hogy minél többen beszélhessük ezt az anyanyelvünket is!

További információkat a Facebook-oldalunkon és a plakátokról kaphatnak!

Forrás: Tátrai Zsuzsanna-Karácsony Molnár Erika: Jeles napok, ünnepi szokások. Budapest, 1997.

SZÚCSNÉ KERESZTÉNY ÉVA

INTÉZMÉNYVEZETŐ

Bölcsis piknik az Agghegyen

A bölcsődében nagy hangsúlyt fektetünk a jeles napokra, a népi hagyományok megismertetésére. A gyermekek számára mindig izgalmasan telik a készülődés. Ilyen ünnep volt a húsvét és az anyák napja is. Nagy jelentőséggel bírnak az általunk egyszerűnek hitt hétköznapiak is, amikor elmegyünk csoportosan fagyizni, vonatozni vagy épp kirándulunk az Agghegyen, Meseösvényen. Ezek az alkalmak különlegesek és ezáltal egy olyan élményt kapnak a hozzánk járó gyermekek, ami jó érzéssel tölti el őket.

Azt gondolom, hogy a gyermekek tapasztalatszerzés útján tanulnak a legkönnyebben. Ezek a tapasztalatok örömet okoznak a gyerekeknek és a pedagógusoknak egyaránt. A jó idő beköszöntével könnyebb kinti programokat szervezni. Május elején felsétáltunk az Agghegyre, ahol piknikeztünk a kicsikkel. Majd egy héttel később, a közlekedési kultúra napja alkalmából, vo-

nattal beutaztunk Sopronba. A városban fagyiztunk, játszottunk a közeli játszótéren és a vasútállomáson volt lehetőségünk megismerni a vonatkozás fortélyait, sőt még a rendőrautót is ki lehetett próbálni. A nagyobbaknak még vetélkedőkkel is készültek a szervezők. A nevelési év végéig még több kirándulást tervezünk mindkét csoporttal.

Palántázunk is, és a magas ágyásokban már érik az eper. A gyerekeknek is jobban ízlik minden, ha részt vehetnek a gondozásukban. Köszönjük a hozzánk járó gyermekek szüleinek a bizalmat!

A beiratkozás az intézményben továbbra is folyamatos, minden hétköznapi 8-12 óra között, személyesen a bölcsődében van rá lehetőség.

Minden kedves olvasónak kellemes időtöltést kívánunk a jó időben!

Zarándoklatok 2023-2024

ZARÁNDOKLAT MARIAZELLBE A FELVIDÉKIEKKEL (2023)

A Via Mariae Polgári Társulás nevű felvidéki zarándokegyesület egynapos buszos zarándokutat szervezett Mariazellbe. Csatlakozási szándékunkat örömmel fogadták, így május 13-án szombaton de. 11 óra után érkezünk meg a 18 fős buszunkkal a Mitterbach am Erlaufsee nevű faluba. Ez a falu a Bécsből kiinduló Via Sacra zarándokúton fekszik, 10 km-el Mariazell előtt. A több nagy busszal érkező felvidékiekkel együtt a helyi templomban gyűltünk össze, ahol Patay Péter zarándoklat-vezető üdvözölte a szép számú zarándokot. Lelki vezetőnk Hegyi Péter érsekújvári káplán úr áldásával indult útnak a 150 fős gyalogos menet, akik ezt nem vállalták, ők a busszal az Erlaufsee-tóhoz mentek, látni való akadt bőven. Kezdetben az aszfaltos út kanyarogva meredeken felfelé vitt, majd erdei ösvényre váltott, de azért az emelkedők megmaradtak. Innentől végig keresztúti és rózsafűzér stációk készítettek megállásra és imára bennünket. Ezek a stációk kisebb kápolnára hasonlítottak, egyik Mindszenty József bíboros-prímás emlékére készült. Közeledve Mariazellhez feltűnt a bazilika hármastornyos, a fél 4-kor kezdődő szentmiséig maradt még idő városnéző sétára, ajándékvásárlásra. A mise kezdetére a „buszosokkal” együtt 500 fő foglalt helyet és kezdte énekelni a lorettói litániát. Az oltár előtt négy magyarul beszélő pap koncelebrált. Magyarországi házigazda üdvözölte az anyaországi és a felvidéki zarándokokat, Barkó Ágoston tihanyi szerzetes személyében. Ő Tihanyban plébániai kormányzó, múzeumigazgató, tanár, tanít a győri bencéseknel is. Elmondása szerint gyakran ellátogat Kövesdre a keresztgyerekeihez. A szentbeszédet a lelki vezetőnk Hegyi Péter

atyja mondta, a tőle megszokott empátiával. A szentmise a pápai és a magyar himnuszok, valamint a Menynek Királyné Asszonya című húsvéti antifána eléneklésével ért véget.

Mariazell számunkra Nagy Lajos király idejében lett búcsújáró hely, a bazilikában négy magyar kápolna is található. Itt volt Mindszenty József sírja 1975-től 1991-ig, utána Esztergomba került. Ellátogatott ide Mariazellbe II. János Pál pápa is 1983-ban, 2007-ben pedig XVI. Benedek pápa is tiszteletét tette ezen a rangos búcsújáró helyen. Hazautazás előtt elbúcsúztunk felvidéki barátainktól, megköszönve a tőlük kapott, erre az alkalomra készült, Mariazellt ismertető füzetet, amiből jutott mindenkinek. Cserébe az Agghegyalja Mozaik újságból adtunk át néhány példányt, amiben felvidéki zarándoklatainkról olvashatnak. Hazafelé utazva egyöntetű vélemény volt, hogy ez a zarándokút igazi lelki feltöltődést hozott mindenkinek. Külön köszönet illeti a buszvezetőnk, ifj. Kustor Józsefet a profi vezetésért és a rugalmas együttműködésért. Bízom benne, hogy a felvidékiekkel közös zarándoklatok a jövőben is folytatódhatnak, ezáltal is erősítve a magyarság egységét.

ZARÁNDOKLAT A ZOBORALJÁN (2023)

Július 15-én szombaton öten egy autóban érkezünk meg a felvidéki Nyitrai várába. A helyi Via Marie Polgári Társulás szervezte zarándoklat első állomásán a Szent Emmerám Katedrálisat tekintettük meg. Csámpai Norbert felvidéki születésű nagybajcsi plébános úr ismertette a templom történetét. Norbert atya egy időben a falunk plébánosa is volt, most lelki vezetőként vett részt a zarándoklaton.

Nyitráról a Hrussoi várhoz utaztunk, innen indult a gyalogos menet a célállomás Kistapolcsány felé. Rekkenő hőségben 13 órakor mintegy 60 fővel egy erdei ösvény felé vettük az irányt egy meredek emelkedőt leküzdve. Kistapolcsány határában a Rákóczi kastélynál még csatlakoztak hozzánk és így együtt vonultunk be a temető területén álló Kármelhegyi Boldogasszony templomához. Rövid pihenőt követően a templom körüli keresztutat jártuk be, régi ismerősünk, Hegyi Péter atya ezúttal a gyónásba segített be. A 18 órakor kezdődő magyar szentmisére megtelt a szépen feldíszített templom, a fő celebráns Varga László kaposvári püspök úr Szűz Mária és a csend összefüggéseiről elmélkedett. Mise végén a pápai és magyar himnusz, valamint a Boldogasszony Anyánk közös éneklése tette még ünnepélyesebbé a felvidéki zarándoklatunkat.

A KÖNNYEZŐ SZŰZANYA NOVÉNÁJA (9+1) A FELVIDÉKI NAGYSZOMBATON (TRNAVA) 2023. NOVEMBER 18.

Egy személykocsiban öten érkeztünk a nagyszombati Szent Miklós katedrálishoz, a fél 12-kor kezdődő szentmise a Lorettói litánia eléneklésével kezdődött, majd imádkoztunk a Nagyszombati Könynező Szűzanyához. Ezután Orosch János helyi érsek úr köszöntötte a híveket, emlékezve a novéna történetére, a véres

könnyeket hullajtó Szűzanyára. Őt követte a meghívott vendég a szentmise fő celebránsa dr. Fábry Kornél segédpüspök úr, aki mindenkit arra buzdított, hogy a mai háborús időkben kérjük a Szűzanya segítségét. Nekünk a Szűzanya a Magyarok Nagyasszonya, a szlovákoknál a Hétfájdalmú Szűzanya. A szentmise végén került sor a Szent Erzsébet Rózsája díj átadására, amit a Mária Út Polgári Társulás nevében Méhes Richárd elnök vett át. A főpapi áldás után a himnuszok eléneklésével végződött a 40. nagyszombati novéna.

ZARÁNDOK ÉVNYITÓ BÁNFALVÁN 2024. JANUÁR 17.

Vissi András zarándoklat szervező meghívására a bánfalvi templomban kezdődő szentmisére az Alpokaljáról és a Fertőmentéről érkeztek zarándokok. A misét Molnár Tamás a pozsonyi magyar ferences templom plébánosa celebrálta. Mise után beszámolót hallhattunk az évi tervezett zarándoklatokról. Kötetlen beszélgetés és egy kis agapé zárta a jó hangulatú beszélgetést.

POZSONYI ZARÁNDOKLAT ESTERHÁZY JÁNOS BOLDOGGÁ AVATÁSÁÉRT 2024. JANUÁR 18.

A Via Mária Polgári Társulás szervezésében a Pozsony óvárosi ferences templomban a fél 3-kor kezdődő szentmisére egy autóval négyen érkeztünk az anyaországból.

Molnár Tamás plébános úr mint házigazda üdvözölte a helyi és távolabbról érkező zarándokokat és méltatta Esterházy János „az Isten szolgája” életútját. Közös elimádkoztuk a boldoggá avatásért szóló imádságot és elénekeltük Nemzeti imáinkat. Mise után átgyalogoltunk a közeli Csemadok székházba, ahol „A mi jelünk a Kereszt” címszóval Dávid Zsuzsanna festőművész kiállítását tekintettük meg, ami a képek nyelvén szól a mártír gróf életéről.

A GYŐRI KÖNNYEZŐ SZŰZANYA BÚCSÚJA 2024. MÁRCIUS 14-16.

Nemzeti ünnepünk előtti napon, déli 12 órakor, Hegykőről indult el a 11 fős gyalogos zarándokcsapat. Útközben Agyagosszergényben Galavics Péter zarándoktársunk vendégei voltunk, aki velünk tartott Kapuvárig. A Szent Anna templomban este misén vettünk részt, szállásunk a Szent Kristóf fogadóban volt. Másnap Kónyig gyalogoltunk, de este visszajöttünk a kapuvári szállásunkra. Az utolsó nap a 33 főre duzzadt csapattal vonattal utaztunk Rábapatonáig. Rábapatonától gyalog indultunk tovább, a reggeli eső hamar elállt, a rábapatonai csatlakozók közül többen megvendégeltek bennünket.

(Folytatás a 18. oldalon)

(Folytatás a 17. oldalról)

Az utcákon a kapuban várakozó „anyókák” édességgel kínáltak bennünket. Kora délután értünk a győri Bazilikához. A 18 órás szentmise kezdetére időben elfoglaltuk a helyünket. A szentmise fő celebránsa dr. Reisner Ferenc püspöki helynök úr volt, az oltárnál Veres András püspök úr is jelen volt. Mise végén négy egyenruhás férfi vállalán a kegykép másolatával elindult kifelé, a többi résztvevő követte őket a Bazilika körül. Gyertyafényben imádkozva, énekelve értünk vissza a templomba, ahol mindenki leróhatta tiszteletét a Könnyező Szűzanya kegyképe előtt.

NAGYBÖJTI ZARÁNDOKLAT POZSONYBÓL MÁRIAVÖLGYBE 2024. MÁRCIUS 23.

Reggel vonattal Rajkáig jutottunk, ahonnan busz vitt bennünket Pozsonyba. Molnár Tamás a ferences templom plébánosa városnézést szervezett nekünk, a Pozsonyi Magyar Katolikusok által gazdag vendéglátásban volt részünk. A Szent Márton dóm megtekintése után a felvidéki zarándok barátainkkal kiegészülve a Kis-Kárpátok felé vettük az irányt, 16 km távolság és 387 m

szintkülönbség leküzdése várt a kb. 40 fős csapatra. Napsütéses szép időben az erdőben rövid, de meredek emelkedők, hegyi kerékpárosok nehezítették a továbbhaladásunkat, de egy étel- italt árusító pihenőhelyen hamar új erőre kaptunk. Közeledve a célhoz beborult, villámlott, de éppen leérkeztünk a völgybe, mikor eleredt az eső.

Mise előtt még bejártuk a Máriavölgy látnivalóit, a 16 órakor kezdődő szentmisét bemutatta Pál László, a burgenlandi Lajtaszentgyörgy plébánosa, püspöki vikárius. A hazautazás busszal, vonattal történt, ezalatt jutott idő a friss zarándokélmények felelevenítésére is.

ZARÁNDOKLAT MARIAZELLBE A FELVIDÉKIEKKEL. 2024. MÁJUS 1.

A Via Mária Polgári Társulás szervezésében két busszal, 102 fővel érkeztek a felvidéki zarándokok a Mariazell melletti Mitterbach am Erlaufsee nevű faluba. A templomnál csatlakoztunk hozzájuk mintegy 70 fővel az anyaországból érkezve.

A helyi templomból fél 12-kor áldással indult útnak gyalog 92 fő, a többiek addig az Erlaufsee-tó és Mariazell látványosságaival ismerkedtek. A templomból kanyargós, meredek aszfalt út vezetett fel az erdei útra, ahol az út szélén rózsafüzér (rosenkranz) stációk előtt mondtuk el a keresztúti imákat. A bazilikához közeledve, menetoszlopba fejlődve, énekelve ereszkedtünk le a bazilika előtti térre, ahol éppen majálist ünnepeltek. Meglepődve figyeltek fel ránk! A 16 órakor kezdődő szentmisére már együtt vonultunk be, megtöltve az ülőhelyeket, de külső látogatók is jöttek be szép számmal.

A szentmisén Mgr. Kóna Márió bakai plébános, Mgr. Jankó Gábor egyházgellei plébános koncelebrált, ministráns a mi csapatunkból is került egy soproni fiatalember személyében.

Mise végén igazán megható volt, hogy felvidékiek és anyaországbeliek együtt énekeltek a pápai és a magyar Himnuszt. Ezúton is köszönjük a két felvidéki pap empatikus szolgálatát, Katona Júliának a szervezést és a szíves együttműködést, a felvidéki zarándokoknak az újabb közös zarándoklatot, a szívélyes barátságot.

Sopronkövesdiek a jótékonykodók között

2019-ben a csíksomlyói búcsúból hazatérve kaptuk a hírt, hogy a gyimesközéploki szállásunk környékén hatalmas károkat okozott az esőzés miatt lezúduló özönvíz. Hidegségről pénzgyűjtés indult, amihez falunk lakosai is szép összeggel járultak hozzá az erdélyi károsultak megsegítésére.

A súlyos horvátországi földrengés idején is megmozdult a falu lakossága. Téli időben jöttek szép számban a télikabátok, paplanok, plédek, felnőtt- és gyermekruházat, amit a soproni domonkos atyák juttattak el a földrengés helyszínére. A gyűjtés folytatódott, ezúttal egy sopronhorpácsi betegszállító vállalkozó két alkalommal is vitt segélyszállítmányt, amihez a kövesdi gyűjtés is jelentősen hozzájárult.

Évekkel ezelőtt a Jerikó zarándoklat kérésére jótékonyági gyűjtés indult a keleti országrész lakosainak javára. A Záhony melletti Tuzsérba és Máriapócs környékére is jutott a segélyszállítmányból. Eleinte csak nagyobb ünnepekre került a többnyire ruhákból, cipőkből álló küldeményből, később ez egyre bővült: a mosógépek, centrifugák, biciklik, gyerek kocsi, konyhai eszközök, gyerekholmik, játékok és napi használati eszközök eljuttatása nagy segítséget jelentett az ottani lakosoknak.

HÁBORÚS TERÜLETEKRE IS JUTOTT

Az orosz-ukrán háború kitörése után Kárpátaljára is jutott Sopronkövesd és környéke adományaiból. Közvetlenül Záhony után, Tizasalamon faluban és Csap határvárosban az óvodában, ill. az iskolában fogadták a segélyszállítmányokat. Az itt élő magyarok amiatt agódtak, hogy az üres házakba majd ukrán menekültek költöznek. Légiriadó itt is előfordult, mivel annak 250 km a hatósugara. Komolyabb problémát az egyre gyakoribb áramszünetek jelentettek, így az aggregátorokra, elemekre volt nagy szükség. A háborúra csak az utcán járőröző fegyveres katonák emlékeztettek, közvet-

len veszély nem állt fenn. Sajnos, a határátkelés még a karitászos papírok és öltözet ellenére is keserves volt a magyar oldal kapacitáshiánya miatt. Többször sikerült pénzadományt is továbbítani, ami főleg nyugdíjasokon segített. Ők átlagban 25 ezer forintnak megfelelő összegű hrivnyát (ukrán pénz) kaptak.

Jutott a segélyszállítmányból és a pénzadományból a csapi római katolikus és a görögkatolikus templomok javára, a csapi katolikusok ingyenkonyhájára, legutóbb pedig 20 km-rel beljebb, a legnagyobb magyar falu, Nagydobrony, idősek otthonába. Ez utóbbi segélyezésére osztrák cégek megnyerésére is van esély, köszönhetően a falunkban élő Michael Fohler közbenjárásának. Beregszászon ez már sikerült is. A KÖN napokon „Bécsi kávéházat üzemeltető” Angela és Michael a Jókai utcából eddig is sokat tett a falun belüli adományozásával. Kövesden, de a környékén is szép számmal vannak adományozók, valamint a Kövesdre járó túrázók, zarándok, ismerősök adományai is egyre több rászoruló segítségét szolgálják. Érdemes megemlíteni, hogy a faluban sok olyan adományozó is van, akiről a nagy nyilvánosság nem tud. Ezúton is köszönet érte!

Mihócza László

SOPRONKÖVESDI LABDARÚGÓ CLUB

A Sopronkövesdi Labdarúgó Club szeretné az utánpótlást újra kiépíteni Sopronkövesden és a felnőtt csapatot is bővíteni.

A 2024/25-ös labdarúgó szezonra keresünk olyan játszani vágyó lányokat és fiúkat, fiatalokat vagy akár idősebbeket, akik szeretnének jó hangulatban sportolni. Nagyon sok szeretettel fogadunk minden jelentkezőt. Lehetőség van próbaedzésen is részt venni, ahol a jelentkező kipróbálhatja magát és a focit.

Érdeklődni, próbaedzésre jelentkezni a +36 30 267 1674-es telefonszámon lehet!

Falevelek a hídon

„Ha egyik nap gyönyörű a világ, a másik nap barát-ságtalan, a különbség én vagyok.”

/ Rudolf Steiner/

Sopronkövesden él egy nagyon szép hagyomány: minden megszületett gyermek érkezésekor egy szimbolikus falevél kerül egy önálló szoborként felállított fára, a bölcsőde előkertjében. Életfa a neve, hiszen egy élet útjára indul. Mélyen érintett ennek a jelentősége, talán kissé tovább is gondoltam: minden egyes kis falevél az Életfán, más-más formát ölt, más erezzettel bír. Máshol foglalja el a helyét a fán, máshonnan éri a napfény, más irányból fúj rá a szél. Más irányban hullik majd alá, és máshol lesz tápláléka újra a Földnek.

Ahogy mindannyian mások vagyunk magunk is.

Különböznek a családok, élethelyzetek és lehetőségek. Más a testfelépítésünk, mások a genetikai kódjaink is. Mégis, egyazon fa lombkoronái voltunk egykor, egy törzsön nevelkedtünk, növekedtünk. Mennyire szép is ez! Olyan, mint egy színes, tarka, vadvirágos rét látványa nyáron: megpihen a pipacs mellett százszorszép, a konkoly és a kosbor is. Közöttünk, emberek közt is tombol a sokféleség: ifjú, vén, kövér, sovány, kicsi vagy nagy, szép, esetleg galád. Olykor megnevezéseket is kapunk hozzá: ADHD-s, Autista, SNI-s, és még sorolhatnám. Jellemzések, kategóriák keverednek. Úgy tekintek ezekre a meghatározásokra, mint betűkre a regényekben, amelyek segítségével értelmezem a könyvek sorait. Regények és élettörténetek születnek, a felhasznált betűk ugyanazok, az egyéni sorsok, mégis mások.

Miért is szép ez?

Úgy gondolom, így kerek és teljes a világ, kiegészítve egymást. Járhatjuk saját utunk, kibontakozhatunk, mégis szükségünk van egymásra, kapcsolódásra, hídra, amely bennünket, egyéneket összeköt másokkal és a mindenséggel. Ilyenkor nincs szükség nagy tettekre, szavakra, elegendő a hétköznapi életben egy-egy mosoly, nyitott szív, érdeklődés egymás iránt, és elfogadás.

Elegendő a hit, a szeretet.

Szerencsés vagyok, mert Sopronkövesden jó néhány ilyen lelkületű embert sikerült megismernem. Kincsek ők, gyémántok a homokviharban. Megbátorodom, és egyre szabadabban sétálok az autista fiammal, amin nem lepődik meg senki, nem észlelek elhatárolódást. Egyre magabiztosabban járok vele rendezvényekre.

Meglep az a sok kedves mosoly, ami fogad, bizony nagyon jól esik. Hálás vagyok érte.

Számos, boldog pillanatkép születik: ránk mosolyog egy kislány, őszinte, tiszta szeretettel, sőt, megszólít. Gyerekek sora vesz körül bennünket és bátran kérdezik. Szeretem az ilyen egyszerű, letisztult kérdéseket, és nagy örömmel igyekszem megmagyarázni, a máságot, a miérteket.

Egy finom, női kéz óvatosan tartja fiam ujjait a kerámia korongon, egy óriási érzékenységgel bíró kamasz érzi fiam szeretetét, és magyarázkodik vagy meghökkenés nélkül fogadja azt.

Valójában szeret a fiam is csak másképp, szagol, simul, haját érint, ruhát simít szavak nélkül.

Egymás felé indul a hídon két külön világ, Élet.

Bali fiam elfogadott Sopronkövesden, bármerre is járunk. Teljesen természetesen. Számomra ez maga a csoda. Örömkönnye futnak végig a szívemen, akkora jelentőséggel bír. Bali érzi is ezt, így elmaradnak a sikolyok, csendes szemlélővé válik és befogadóvá. Fogadja a szeretet hullámain.

Akár egy koncertet is képes végighallgatni egy KÖN nap alkalmából, pedig nehéz számára a sok ember közelsége. Érzi az emberek szívét, és már ahhoz is elég erős, hogy az Alkotóházban kivételesen jól érezze magát egy néptánc próbán, ahol számára szűk a hely, ritmusosan csattannak a tenyerek, kopognak a cipők és peregnak a szoknyák. Érzi a szeretet erejét, így megfeledkezik a számára erős ingerekről, és boldog szemlélővé válik a próbán. Figyelmességek sora, újabb csoda a mindennapokban, újabb örömkönnye a szívemben.

Balika rajong az ismétlésekért, keveset alszik, helyette szereti megélni újra és újra ugyanazt az élményt, így a Meseösvény is kedvenc kirándulóhellyé nőtte ki magát az életünkben. Minden egyes alkalommal sikerül valami újat felfedeznünk, századszor is elmesélve közben az Öreg néne őzikéje című verses mesét. Csodáljuk, megérintjük a szobrokat, rengeteget hintázunk. Forgatjuk a kihelyezett táblákat, faragott malacokon lovaglunk, pillangókat kergetünk.

Azon kapom magam, hogy az Óvodában előszere-ttel mesélek a gyerekeknek a látott élményekről, állatokról, legyen az mókus, fakopács, darázs vagy szarvasbogár. Kapcsolódunk, átsétálunk egymáshoz azon a hídon.

Fogadjuk a köszöntéseket, dalolunk, furulyát vagy dobot viszek, kapcsolatba kerülünk, ide-oda és vissza szaladva azon a bizonyos hídon.

Csodák igenis léteznek! Nem szükségesek nagy dolgok hozzá.

Sok nehézség is feledésbe merül egy-egy mosoly ajándéka kapcsán. Ennyi bőven elég. Ezek az ajándékok pedig fennmaradnak, egy egészséges adok-kapok kapcsolódásban, mert bizony számunkra is nagyon fontos, hogy adhassunk ennek a közösségnek.

Igy születtek meg ezek a sorok is. Vannak kedves történeteink, ahol fiam vigasztal, ölel, szeret.

Ahol egy mozdulatával mindenre is választ ad.

Nagyon nagy ajándék, ha van egy hely, ahol léteznek ezek az összekötő hidak, és a falevelek a hídon érzékenyen kapcsolódnak. Nagyon sok ilyen kedves kapcsolódásban volt már részünk Sopronkövesden, amiért mindig is hálásak maradunk, és igyekszünk mi is adni vala-

micskét ennek a közösségnek. Érzik ezt türelmes lányaim is, önzetlen szeretetük sosem követel. Érett, elfogadó Lelkek, ők maguk is csodák, örülnek testvérük boldogságának. Na ugye, hogy csodák léteznek, ugye, hogy mekkora ereje van a szeretetnek, az elfogadásnak marakodás helyett? Mindez csak rajtunk múlik, hogyan viszonyulunk a hétköznaphoz. A különbözőség jó, az elfogadás még annál is nagyobb kincs. Sopronkövesd is lehet ilyen kis szigete a nagy világnak. Ahol érezheted a szeretet erejét, ez csak rajtunk múlik. Nyáron megpihenhet nemcsak a virágos mezőkön, hanem az emberi szívekben is a pipacs mellett a százszorszép, a konkoly és a kosbor is.

**„Nincs a világon se jó, se rossz.
A gondolkodás teszi azzá”**

/William Shakespeare/

Köszönöm szépen, szeretettel...

ELSZÁRMAZOTTAK TALÁLKOZÓJA

Aranykori Közösségi Központ Sopronkövesden

Talán már jónéhányan találkozhattak velünk, hiszen tavaly december óta szerves részét képezzük a sopronkövesdi egészségház szolgáltatóinak. Tevékenységünk az emberek testi-lelki-szellemi harmóniájának/ egészségének visszaállítását segítő alternatív gyógyászat. Azóta sok beteg, vagy figyelemzavaros, tanulási nehézséggel küzdő kisgyermek megfordult nálunk, de kvantumfrekvenciás állapotfeltárásunk és kezeléseink által a felnőttek is elmondhatják, hogy sikerült visszaszerezni az egészségüket. Az egész életünket erre tettük fel és az elmúlt évek alatt rengeteg munkával elkezdünk felépíteni egy olyan közösséget, amelyhez tartozni manapság már lassan az önmagunk iránti igényességet mutatja.

Férjemmel, Balogh Barnabással elmondhatjuk, hogy amellet, hogy természetgyógyászok vagyunk egy fejlődő közösség vezetői is lettünk. A közösség alappillére az alapvető emberi értékek felszínre hozásán és az életünkbe való beépítésén nyugszik. Mindemellet életismeret, emberi kapcsolatokhoz kulcsokat, a gyermeknevelésben segítséget, de nem utolsó sorban szeretetet, megértést adunk és növeljük az emberek egymás iránti érzékenységét, segítségnyújtását.

A Szakrális Tér Közösség az emberek közti egységet és kapcsolódást hirdeti, ezért bárki kapcsolódhat világnézettől, faji hovatartozástól függetlenül. Politikamentesen és vallási irányzat nélkül tesszük a dolgunkat és szolgáljuk az emberiséget.

Sopronkövesdet és a természeti adottságait mélyebben megismerve megfogalmazódott bennünk egy Közösségi rekreációs központ létrehozása, amelynek célja, hogy a közösségnek otthont adjon és nyitottan fogadja a testi-lelki megnyugvást keresőket. A terület kiválasztásában rengeteg segítséget kaptunk Fülöp Zoltán polgármester úrtól. Sok víz lefolyt a Fülöp-patakon, mire sikerült megtalálni a legoptimálisabb területet. Ezúton köszönjük az önkormányzati testület minden tagjának az elvi támogatást és az egyöntetű szavazataikat ahhoz, hogy a napokban végre birtokunkban legyen az a hely, ahol sok álom válik majd valóra.

Vannak, akik a spórolt pénzükön új autót vesznek, bővítik a házukat, vagy drága helyekre utaznak. Mi nem vagyunk gazdag emberek, de a spórolt pénzünket azért fektettük ebbe a területbe és ebbe a tervbe, mert hisszük, hogy a legnagyobb befektetés az, ha a szeretetbe fektetünk. Ez a világ pontosan attól beteg, hogy az emberek elfelejtettek szeretni, a szereteten belül elfelejtették a tiszteletet, az együttérzést, a becsületet, a bizal-

mat, és legfőképp az önmagukba vetett tiszta hitet. Ez a központ egy tiszta forrása lesz mindennek. Meditációs kertjében megpihenhet a fáradt vándor, aki az Élet színterén száll harcba nap, mint nap. A fűszerkert illata és a természeti elemek hagyják megpihenni a gondolatokat és „csak úgy” lenni. Mindannyian erre vágyunk. Megpihenni...

A központ körül az 5 egyetemes világvallás szentélyeit építjük fel, amelyekből egy-egy út vezet az épületbe, ami a vallások egységének szimbólumaként emelkedik majd a természet adta fás-zöld környezetben. Otthont adunk művészeti tevékenységeknek, kiállításoknak, oktatásoknak, közösségi találkozóknak, együtt fejlődésnek, szeretetnek. Rengeteg szívét-lelket melengető programot tervezünk, mely kiemeli az embert a hétköznapok zajából, a háborúk szörnyűségétől és a politikai-gazdasági viharokból. Egyszerűen csak embernek lenni és kapcsolódni. Ítélezésmentesen és tiszta szívvel. Hiszem, hogy ez lehet a jövő, ha teret adunk ennek az energiának. A területen megjelenik az 5 elem szimbóluma (tűz, föld, víz, levegő, éter), az 5 alapvető emberi érték, és a régi Magyarország vármegyéiből összegyűjtött földbe fogjuk elültetni a jövő fáját. A Fa jelképezi az együvé tartozást, az Emberiség Közösségét és a gyökereink, identitástudatunk fontosságát.

Hamarosan egy nagy eseménnyel nyitjuk meg ezt az energiát, amikor is alapkövetétel és földszentelés lesz különböző közösségi programokkal. Ebből adunk ízelítőt most május 18-án, pünkösdi szombaton az Alkotóházban és annak ligetes kertjében. A program regisztrált látogatói jelen pillanatban 425 fő és szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt. Reméljük, hogy ahogy eddig Sopronkövesd befogadott minket zöld szívébe, mi is átadhatjuk a szívünk egy darabját Kövesdnek és hogy a jövőben is sok örömet, csendet és békét adhatunk ennek a településnek.

MŰVÉSZETEK VÖLGYE

2024. július 19-28. Taliándörög, Ősök Háza

2024. JÚLIUS 19. PÉNTEK

Helyszíni megnyitó, programsorozatok rövid bemutatása
Bátorság, becsület, büszkeség! – Végvártól a sportszeletekig –
Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága
Attitűd Majorette Csoport kézműves foglalkozása, előadások a tánc és a csapatsport fontosságáról, táncbemutató (zászló, majorette bot és pom-pon)
A majorette sport bemutatása – Attitűd Majorette Csoport
A csapatsport szerepe és hatása az életünkre – Attitűd Majorette Csoport
Sopronkövesd, a zöldszívű falu – a település bemutatása
Kun László rádiótörténeti előadása
Esti csillagles Kustor Balázssal

2024. JÚLIUS 20. SZOMBAT

Bátorság, becsület, büszkeség! – Végvártól a sportszeletekig –
Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága
Király Gábor - íjászbemutató, íjászat a felsőkertben
Bemutatkozik a Cifraszűr Néptáncsoport (biblia, nemezelés, énektanítás)

Raffainé Bíró Vera: Így tedd rá
Cifrapalota – kézművesfoglalkozások
Citerazene és közös éneklés
Cifraszűröm a szegre van akasztva

Soproni Vakok és Gyengénlátók Társasága – érzékenyítés
Szemlvények Sopronkövesd történetéből – Kelemen Dávid
Nagy Péter világotutató előadása – Floridától Csernobilig címmel
BibLab - Mózes, az Úr – Raffai Balázs
Tóth Zsuzsanna – Hol legyen a határ? – Gyerekek a képernyő előtt és a világhálón

Naponta ismétlődő programjaink: Akkusztikus koncert (Molnár Fanni, Berényi Fülöp) Sopronkövesd bemutatása, Kövesdiek Összefogásának Napjainak bemutatása és Szóke András osztályfőnöki órája, népi játékokkal játszótér, Kun László rádiótörténeti előadása

2024. JÚLIUS 21. VASÁRNAP

Bátorság, becsület, büszkeség! – Végvártól a sportszeletekig –
Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága
Dr. Antalóczy Fanni (*az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem adjunktusa, az irodalom- és kultúratudományok doktora, a Magyar Filmtudományi Társaság alapító tagja, filmkutató*) filmvetítéssel egybekötött beszélgetés Szóke Andrással a Hasutasok c. filmről
Dr. Antalóczy Fanni napindító jóga
BibLab - Reakciók evangéliuma – Raffai Balázs
1848-as kishuszárak bemutatkozása – Klapka György Huszár Egyesület Kishuszár Tagozat
Bemutatkozik a Cifraszűr Néptáncsoport (biblia, nemezelés, énektanítás)

Raffainé Bíró Vera: Így tedd rá
Cifrapalota – kézművesfoglalkozások
Citerazene és közös éneklés
Cifraszűröm a szegre van akasztva

Normandia D-Day+80 – Magyar sorsok a nyugati hadszíntéren
II. világháborús hagyományörzők előadása: Magyarok a II. világháborúban címmel – Németh Péter

2024. JÚLIUS 22. HÉTFŐ

Bemutatkozik a Kövirózsa Énekegyüttes
Orbán György előadása - Ez itt az én hazám címmel
Lebedy János - „Grál kereső” Vetítéssel egybekötött kultúrtörténeti előadása

Dr. Antalóczy Fanni napindító jóga
Daltanulás, hangszerbemutató – Horváth Krisztina és tanítványai

2024. JÚLIUS 23. KEDD

Németh Lajosné (Margó) vezetésével betekintést nyerünk a sütemények világába (közös süteménysütés)
Kincskereső tarisznya az Ősök Házában – Menyhárt Ildikóval
Daltanulás, hangszerbemutató – Horváth Krisztina és tanítványai
Aszfői Kövesdi templom története – Kristóf Mariska

2024. JÚLIUS 24. SZERDA

Bemutatkozik Véghegyi József Gasztroműhelye
Kincskereső tarisznya az Ősök Házában – Menyhárt Ildikóval
Festészeti bemutató és közös festés az Ágfalvi Alkotókör közreműködésével
Feldmann József előadása - Széchenyi István Vadásztársaság: Vadászat Sopronkövesden
Távcsöves Nap-bemutató Kustor Balázssal
Aszfői Kövesdi templom története – Kristóf Mariska

2024. JÚLIUS 25. CSÜTÖRTÖK

Bemutatkozik Véghegyi József Gasztroműhelye
Kincskereső tarisznya az Ősök Házában – Menyhárt Ildikóval
A Kövesdi rubinkövek című mesekönyv népzenevel és felolvasással egybekötött interaktív bemutatója
A delelő osbitos és a fekete bárány című film vetítése
Festészeti bemutató és közös festés az Ágfalvi Alkotókör közreműködésével
Életveszély felismerése laikus elsősegély ellátása – HHBT Egyesület Hangel S. Bálint
Távcsöves Nap-bemutató Kustor Balázssal
Ruha Arnold könnyűzenei koncertje
Aszfői Kövesdi templom története – Kristóf Mariska

2024. JÚLIUS 26. PÉNTEK

Szakrális Tér Közösség életmód programjai
Az elme programozásának lehetősége: Teremtsd meg a vágyaid 10x hatékonyabban
Margó vezetésével betekintést nyerünk a sütemények világába (közös süteménysütés)
Bátorság, becsület, büszkeség! – Végvártól a sportszeletekig –
Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága
Esterházy János Zarándokközpont bemutatása – Paulisz Marián és Ifj. Csámpai Ottó
Élő Film Klub és szabadtéri filmvetítés Szóke Andrással - Brigádnapló

2024. JÚLIUS 27. SZOMBAT

Népi hangszerünk a duda - Juhász Balázssal
GYULADIÁK – Kazinczy Péter
Bátorság, becsület, büszkeség! – Végvártól a sportszeletekig –
Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága
Juhász Balázs – Nádasdyak a középkorban
Soproni Pendelyes Kulturális Egyesület programjai

2024. JÚLIUS 28. VASÁRNAP

Soproni Pendelyes Kulturális Egyesület programjai
Népi hangszerünk a duda - Juhász Balázs
Határőr Hagyományörzők Baráti Társaságának programjai és tábora
Ábrahám Zsuzsanna előadása a Sopronkövesdi Meseösvényről

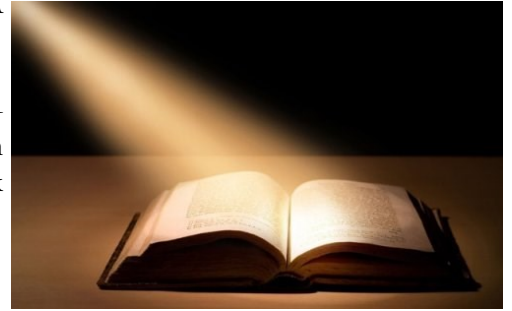
Teremtés vagy evolúció?

Életünk során mindannyiunkban felmerülnek kérdések: a világ létrejöttével kapcsolatban, életünk céljával, értelmével kapcsolatban, szeretnénk megtudni, honnan jövünk és hova távozzunk majd, amikor meghalunk. Hogy ezekre a kérdésekre választ kapjunk, az első kérdést kell tisztáznunk: hogyan keletkezett a Föld, amelyen élünk, és hogyan lettünk mi is, emberek. A Biblia első oldalán válaszol erre a kérdésre: *“Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet, és mindent, ami égen-földön létezik.” (1Mózes 1)* A tudományosan elfogadott magyarázat szerint egy ősrobbanás következtében a kozmikus por összetömörüléséből keletkezett a Föld, és azon évmilliók során véletlenszerűen kialakult az élet. Vizsgáljuk meg ezt a két lehetőséget, hogy eldönthessük, milyen életszemléletet alakítsunk ki azután magunkban. A Biblia szerint: *„Ami Istenben láthatatlan, az Ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megértve meglátható.” (Róma 1, 20)* A figyelmes szemlélő tehát meglátja a hatalmas Istent a természet csodálatos világában, a növényekben, állatokban, az emberben.

MI SZÓL A TEREMTÉS MELLETT?

A Bibliai szerint Isten a Földet kb. 6000 évvel ezelőtt teremtette. Az evolúció szerint a Föld kora több milliárd év. Vizsgáljunk meg néhány dolgot, és tegyünk fel néhány kérdést a Föld korára, illetve a teremtésre vonatkozóan. Ha a világmindenség egy gigantikus porfelhőből keletkezett, akkor honnan keletkezett az a porhalmaz, ami a nagy „Bumm” előtt volt? Ha az ősrobbanásból álltak össze azután a bolygók, akkor egy irányba kellene forogniuk, de 8 bolygó ellentétes irány-

ba forog. A bolygóknak hasonlóknak kellene lenniük, de nagyon is eltérnek egymástól. Csillagászok megfigyelték, hogy körülbe-

lül 30 évente elpusztul egy csillag és felrobban. Ez a szupernova, vagy halott csillag. Ha a világegyetem több milliárd éves lenne, akkor több százmillió szupernova kellene, hogy legyen, de kevesebb, mint 300 létezik.

Tényleg csak véletlen, hogy a Föld pont a kellő távolságban van a Naptól? És az is, hogy a Föld pont a megfelelő sebességgel kering a Nap körül és 24 óránként fordul meg a tengelye körül? Véletlen, hogy az életet fenntartó légkört alkotó gázok összetétele pont megfelelő? Mindez alig lehet a vak véletlen következménye, nem lehet nem észrevenni az értelmes tervező munkáját. A Föld mágneses ereje gyengül, az elmúlt 150 évben elveszítette az erejének 10%-át. Tehát régen erősebb volt, akkor pedig a Föld nem lehet több millió éves, mert az erős mágneses mezőben óriási a hó, ami- ben pedig nem lehetett volna élet. A Föld holdja is távolodik a Földtől, tehát régen közelebb volt. Ez azért lényeges, mert a Hold okozza az ár- apályt, tehát nem lehet több milliárd éves.

Az óceánokban csak pár ezer évnyi iszap van, és ha több millió éves lenne a Föld, akkor a hegyek is már mind erodálódtak volna.

A fajok közötti átmenetekre, ami az evolúciós elmélet alapja, nincsenek megcáfolhatatlan bizonyítékok. A fossziliák (ösküveletek) a komplex életformák hirtelen megjelenését mutatják, nem mutatnak átmeneteket, minden új faj különbözik a másiktól. Íme néhány idézet is a tudományos folyóiratokból: *“Nincs meg a hiányzó láncszem, amely az emlősöket a hüllőkkel összekötné” (The Reptiles).* *“Nincs kövületi vagy más természettudományos bizonyíték a majmok és az ember közötti közvetlen kapcsolatáról.” (Science Digest).* A Föld ma 23,5 fokkal meg van dőlve, ez okozza az évszakok váltakozását. Ezt a megdőlést egy meteor becsapódása okozhatta, ami előidézte az özönvizet. Erről egy következő cikkünkben bővebben írunk.

AZ EVOLÚCIÓNAK NINCS OKA, NINCS CÉLJA, NINCS ÉRTELME

Az evolúció elméletét - amely tagadja Isten teremtő közreműködését -, az angol Charles Darwin dolgozta ki, aki református teológusként végzett a Cambridge-i Egyetemen, ahol egyik tanára keltette fel érdeklődését a természettudomány iránt. Miután végzett az egyetemen, részt vett egy világszerte utazáson, és az élővilágot tanulmányozta. A Galápagos-szigeteken megfigyelt madarak adták neki az ötletet, hogy egyik faj a másiktól jött létre. 1859-ben jelent meg könyve, A fajok eredete. Elméletére még nem találtak bizonyítékot. Pascal francia matematikus szerint: „A tudománynak minden állítást igazolni kell, és közben nem szabad felhasználni mást, mint magukat az axiómákat, alapigazságokat.” Ez Darwin elméletével kapcsolatban nincs így. Christopher Booker angol író kijelentette: „Egy évszázaddal Darwin halála után a legcsekélyebb bizonyítható vagy elfogadható magyarázattal sem rendelkezünk arra vonatkozóan, hogyan ment végbe a valóságban az evolúció.” Sir Artur Keith brit antropológus szerint: „Az evolúció nem bizonyított és nem bizonyítható. Csak azért hiszünk benne, mert az egyetlen másik lehetőség, a teremtés. Az pedig elképzelhetetlen.” Azaz bármiben hittek, még a nem bizonyítható evolúciós elméletben is, csak Istenben ne kelljen.

Richard Dawkins angol evolúciós biológus szerint a természetes szelekció, „a vak órásmester” nem lát előre, nem törődik a következményekkel, semmiféle célt nem tűz ki maga elé. Az evolúciónak tehát nincs oka, nincs célja, nincs értelme. Salvador Luria Nobel díjas olasz

mikrobiológus erre az elméletre azt mondta: „Az ember elveszítette a józan esztét.”

Isaac Newton azt vallotta: „Aki a fizikát felületesen műveli, hihet Istenben, aki viszont alaposan, annak hinnie kell Benne.” Az evolúció is egyfajta hit, aki ezt hiszi, az olyan dologban hisz, amit nem tudhat. Az iskolákban mégis tényként tanítják, és ezzel lerombolják a fiatalok hitét.

EZT A CSODÁT NEM HOZHATTA LÉTRE VÉLETLENEK SOROZATA

Ha megkérdőjelezzük, hogy Isten a teremtő, azután sorozatban megkérdőjelezzük az összes alapvető tanítást, Isten gondoskodását, fenntartását, ítéletét, megkérdőjelezzük Jézus személyét, a megváltás jelentőségét. A kereszténység lényegét kérdőjelezzük meg. Az evolúció szerint nincs bűn, azt tehetjük, amit akarunk, az erkölcsi törvényekkel nem kell foglalkoznunk, nem lesz számonkérés. Akkor pedig elindulunk a romlás útján, amely fájdalmat és pusztulás eredményez. Ha ellenben a világ értelmes szemlélése által felismerjük, hogy ezt a csodát nem hozhatta létre véletlenek sorozata, vak órásmester, hanem egy olyan személy, akinek a kreativitása határtalan, aki ma is irányítja és fenntartja a világot, aki a mi életünket is alakítja, akkor meg akarjuk majd Őt ismerni, a tetszésére élni, ami a tartalmas, kiteljesedett, boldog életre vezet bennünket.

Források: Kent Hovind, Walter Veith, Baumann Miklós, Kristóf Lajos és Dr. Boros László kutatásai és információi alapján.

ORVOSI HÍREK

Tisztelt Olvasók!

Szeretném felhívni a figyelmüket a **Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (NNGYK)** két rendkívül hasznos informatikai szolgáltatására.

Az **Egészséglak** mobiltelefonos alkalmazás segítségével azonnal értesítést kaphatnak, ha receptet küld egy orvos számunkra az EESZT-be, ha egészségügyi dokumentumunk, leletünk érkezik, a vizsgálati előjegyzéseink időpontjáról, házi orvosunk elérhetőségéről, TB-jogviszonyunk érvényességéről, aktuális, javasolt szűrővizsgálatainkról, illetve Egészség A-Z címen több száz fejezetben a betegségek, diagnosztikai vizsgálatok, terápiák, vitaminok, gyógyszerek, beavatkozások HITELES, civilek számára is érthetően megfogalmazott leírása olvasható. Hamarosan időpontot is fognak tudni intézni maguknak nem beutaló köteles szakrendelői vizsgálatokra az alkalmazás segítségével. Az **Egészségvonal** honlap (www.egeszsegvonal.gov.hu) az egészségügyi ellátórendszer, az egészségmegőrzés, gyermekvállalás fejezetein kívül szintén tartalmazza az Egészség A-Z-t is.

Szívből ajánlom mindkét informatikai fejlesztés használatát. Az egészségükkel, betegségeikkel kapcsolatos ügyek intézése az alkalmazás segítségével nagy előrelépést jelent a korábbi lehetőségekhez képest. Nagyon sok, önöket foglalkoztató kérdésre itt találják meg azt a legjobb információt, amit korábban csak személyesen orvosuktól tudtak megkérdezni (például gyermekkori kiütéses fertőző betegségek lappangási ideje, terápiája, járványügyi vonatkozásai).

Erdélyi doktor

FARKASNÉ NYERGES ANDREA

Sopronkövesd új lakói

MOLNÁR DÁNIEL ÉS MOLNÁR NIKOLETTA RÉKA

Férjemmel gimnáziumi tanulmányaim alatt ismerkedtem meg Szombathelyen, s 13 éve alkotunk egy párt. Dani sorokpolányi származású, én pedig Csornán születtem. Férjem az érettségi után rögtön munkába állt. Jómagam 2015-ben szereztem diplomát Sopronban a

Benedek Elek Pedagógiai Karon kisgyermeknevelőként majd a városban dolgoztam egy helyi bölcsődében. Albérletben éltünk, ám ezt az életformát 8 év után szerttük volna felváltani kertés, falusi környezetre. Sok helyen keresgélünk családi házat a környéken. Hallottam, hogy Sopronkövesden új intézmény épül a bölcsődés gyermekek számára, ezért megpályáztam a kínáló munkakört. Először munkahelyet sikerült találni, majd fél évig ingáztam a város s a falu között. Dani szintén ingázott Ausztriába, ahol targoncavezetőként dolgozik. Nagyon megörültünk, amikor egyik ismerősünk által megtudtuk, hogy ez a ház eladóvá vált. Megtaláltuk, amire vágytunk. Jelenleg két cicánk van, s a nagy kertben később szeretnénk egy kisebb baromfiudvart kialakítani. 2 éve házasodtunk össze, s csaknem 1 éve élünk a településen. Sok kedves embert ismertünk meg. Szeretünk a koncerteken részt venni és egy kis baráti társaságunk is kialakult. Férjem kedvenc időtöltése a horgászat s kertészkedés, én pedig kézzel készített dolgok készítésével, horgolással szeretek kikapcsolódni.

MOLNÁR FERENC ÉS MOLNÁR FERENCNÉ (MARIKA)

Majdnem egy éve költöztünk Kópházáról a faluba nyugdíjas házaspárként. Én abban a községben születtem férjem pedig Szilsárkányban. Ferenc lakatosként dolgozott Győrben a Magyar Wagon-és Gépgyár Rt.-nél. Jómagam a régi Soproni Óvónőképző Intézetben dolgoztam portásként. Egy Sotex-bálon (Soproni Szőnyeggyár) ismerkedtünk meg. 57 éve kötöttünk házasságot, amelyből 2 lányunk született, akik szintén ebben a faluban élnek. 4 unokánk van 2 fiú (Bence és Márk) s 2 lány (Bianka és Rozina). Kópházán építkeztünk 1972-ben. Sosem gondoltuk, hogy egyszer Kövesdre költözünk, ám egyik unokánk ebben a lakóparkban végzett szerelési munkálatokat, s szólt nekünk, hogy nagyon jó lakások kerültek kialakításra. A falusi étellel járó sok kertimunkát egyre nehezebben tudtuk ellátni, így a család közelsége és a kínáló lakáslehetőség miatt 2023-ban ide költözünk. A családi házunkat egy nap alatt sikerült értékesíteni, és első lakóként költöztünk be a lakóparkba. Nagyon szeretünk itt lakni, szeretjük a szomszédjainkat. Unokáink bármiben segítenek, ha szeretnénk eljutni valahova. Szabadidőnkben leginkább

tv-t nézni, olvasni szeretünk. Örültünk, hogy bennünket is meghívtak a Vöröskereszt által szervezett bálra, valamint az Alkotóházban rendezett karácsonyi ünnepségre, amelyeken sok, új korunkbeli helyi lakossal ismerkedhettünk meg.

Hungarikum-túra

Mint Önök is tudják, Sopronkövesd is csatlakozott a "Látópontos" településekhez. Így jutottunk el újra a "zöldszívű" faluba a Hungarikum Túra apropóján. 4 fővel képviseltük Jásdot polgármester asszonyunkkal az élen. 6 fős csapatunk másik két tagja Fertőszentmiklós-ról érkezett, Ők rendszeresen részt vesznek a kövesdi rendezvényeken, önkéntes munkákon. Már előzően találkoztunk, így egy igazán kellemes, baráti csapattá váltunk. A hajnali keléstől mindenki tart, ezzel mi is így voltunk, ezért egy kicsit később értünk a kápolnához, mi tagadás, jól esett a reggeli séta. Lemálházás után megfordulva a Nap első sugarai melegítették szívünket, ez adott reményt, lehetőséget egy új, izgalmas nap kezdetéhez.

Így lett egy jól szervezett, időt tartó, távolságot faló, lelket építő, szellemet serkentő délelőttünk. Közben szorgalmasan jegyzeteltünk, árgus szemekkel, fülelkel figyeltünk, kérdésekre válaszoltunk, közben csapatunk egy jó hangulatú barátiórré vált. Újfent csodálhattuk a takaros házakat, szemet gyönyörködtető kerteket, a házak előtti virágos területeket. A tavasz még szebbé varázsolta számunkra a februári élményeinket.

Úgy tapasztaltuk, hogy mindenki gyermeki izgalommal vetette bele magát a helyes megfejtések kisilabizálásába, közben az érdekes ismertetőkre csillogó szemmel figyeltünk. Mindenki segített mindenkinek, de az íj-szosnál drukoltunk is egymásnak, függetlenül ki, kivel volt egy alomban. Jó volt látni, megélni! Itt jegyzem meg, tetszetős külsővel, jól szerkesztett, átgondolt kérdéssorral láttak el bennünket a szervezők. Sokat számít, köszönjük munkájukat.

Aztán beleszaptunk a délutánba egy kis pihenés reményében, nem tartott sokáig, ugyanis az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy zsűrizhattuk a főzőverseny finomságait. Hú, de nehéz helyzetben van az ember, ha ismerősök, vagy idegenek, netán barátok vannak a csapatokban, számomra az is nehézség, ha húsos ételt kell kóstolni 16:00 óra után, de belevágtunk! Szeretjük a különlegességeket, az ízharmóniát, a vadételeket. Na, és a csábítás, ha a pálinka nemivót megkínálják valami mesebeli szeder pálinkával, visszajáró lesz, Kövesdre is.

Vég helyi Józsiával szaladt az idő, a fiatal szakember készült, és nyakába vett egy ízekre nyitott nőt és egy járdi lakáséttermet üzemeltető ízvarázslót. Élveztük a zsűrizés minden pillanatát az előkészületektől, a hungarikumok felhasználásától, a terítés-tálalás-kóstolásig. A

csapatoknál fergeteges hangulat volt, átértük minden percét. Megjegyzem életem első fröccsét is legurítottam, ne túlozzak, inkább hosszúlépés volt. Jó szívvel tudunk értékelni minden momentumot, ételt a könnyed haktól a már többszörösen előzőleg kipróbált, jól megtervezett, finom falatokig.

Valóban nehéz dolga volt a zsűrinek, mert az ízek személyesek, amit otthonról hoztunk, benne van a családunk, az újítások, némi merészség, amire kíváncsiságunk hajt. Kell hozzá gasztronómiai tapasztalat és némi tudás, ismeret. Az ételkészítés a belső- és ízharmónia, a konyhai ismeret, a lélek és a "szeretettfőzés" tudománya.

Valljuk: Tégy boldoggá mindenkit, akinek terítesz, készüljön szeretettel minden falat, ami a tányérra kerül. Itt így történt!

Felejthetetlen nap volt, baráti, tiszteletben, szeretetben teljes, egymásra nyitott. Az est zárásaként Horváth Meggie előadásában a Tina Turner számok alatt kürtöskalácsot majszolva a teljesség érzése érintett meg bennünket.

Köszönjük Sopronkövesd, még jövőnk!

JÁTÉK

Ismerd fel!

Az alábbi képen egy apró részlet látható egy sopronkövesdi látványosságról, rendezvényről.

Ha kitaláltad, melyik nevezetességünket ábrázolja, küldd el a megfejtést a koveshermesz@gmail.com címre, vagy a 30/308-6375-ös telefonszámra, legkésőbb 2024. július 31-ig. A helyes megfejtők ajándéksorsoláson vesznek részt.

Az előző számunk megfejtése: Szentháromság szobor.
Nyertes: Inczédi Katalin, Sopronkövesd

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az **Alkotóházra** 5000 Ft/fő/éj
(törölköző felár 500 Ft/db)

Nincs már szálláshely az Alkotóházban?

Megoldás lehet a kotecsi **Vendégház**

Hétfőig: péntek déltől hétfő reggelig 45 000 Ft
Hétköznap 24 órára 30 000 Ft

Jurta

Hétfőig: péntek déltől hétfő reggelig 30 000 Ft
Hétköznap 24 órára 20 000 Ft

Érdeklődni lehet hétköznap 8.00 és 16.00 óra között
Nagy Hangánál a +36 30 308 6375-os telefonszámon.

VÁNDOR BÖLCSŐ

Kedves kis történet ez. A bölcsőt Nagy Csaba és felesége Nagyné Major Zsuzsanna ajánlották fel. A család 2022 nyarán költözött Sopronkövesdre. A bölcsőt a fiatal pár nászajándékba kapta, a férj barátja és édesapja - aki asztalos - készítette el nagy gondnal és sok szeretettel, remélve, hogy sok apró csemete nő majd ki belőle. Ez meg is történt, hiszen a családban három fiúcskát ringattak benne, akik ma már 5, 3 évesek és a kicsi fél éves. A szülők pedig úgy gondolták, hogy ennek a szép bölcsőnek a továbbiakban sem kell a padlason porosodnia, szívesen felajánlják másoknak, hogy az újszülött apróságok egy darabig a lakói lehessenek.

Alkotóház terembérlés:

2 órára: 3000 Ft

fél napra: 12 500 Ft

egy napra: 20 000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre.
Érdeklődjön a +36 30 308 6375-os telefonszámon

Nagy Hangánál

hétköznap 8.00 és 16.00 óra között!

A szerkesztőség a beküldött cikkeket nem őrzi meg. A beküldött anyagok nem minden esetben eredeti formában jelennek meg, a főszerkesztő - terjedelemtől függően - a változtatás (a cikk szerkesztése, rövidítése) jogát fenntartja.

Főszerkesztő: Kalmár Erika (e-mail: koveshermesz@gmail.com) **Olvasószerkesztő:** Rácz Anita

Cikklírók: B. Gaál Éva, Bognárné Sinkó Mária, Dr. Erdélyi Miklós, Farkasné Nyerges Andrea, Fülöpné Hidegh Csilla, Fülöp Zoltán, Kalmár Erika, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kristóf Mariska, 'Dr Márkus Barbara, Menyhárt Ildikó, Mihóczy László, Raffainé Bíró Veronika, Szűcsné Keresztény Éva, Virágh Imréné,

Címlapfotó: Fülöp Zoltán

Fotók: Fülöp Zoltán, Kustor Balázs, újságírói fotók, rendezvényfotók, Internet

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala

E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

ISSN 2676-9409

Sopronkövesd - A zöldszívű falu

